

Hei igjen, kjære Radio Mørkelytter, så hyggelig å ha det her.

Først vil jeg bare si tusen takk til alle som har benyttet seg av VIP-sknappen man kan trykke på for å donere et valgfritt månedlig beløp til denne podcasten,

det setter jeg veldig pris på. Denne VIP-sknappen finner du da på montermasten.no, men tar det helt mer ro nok masse nå skal episoden begynne.

Kødd da montermasten.no VIP-sknapp. I dagens episode skal jeg snakke med Nikolai Melamed Kleivan,

det er en gammel vende av meg som nå jobber i Mårnbladet, og for denne avisen har han dekket Ukraina det siste året.

Fordi der har det vært krig.

Apropå denne krigen, det er lett å snakke om geopolitikk og maktspill og selenskeditten og potindatten,

men det kan ofte være vanskeligere å ta inn over seg hvordan det egentlig er for de som står midt opp i denne krigen,

og ikke minst de menneskene som står nær soldatene som kjempe.

Men dette skal vi forhåpentligvis bli litt klokere på i dag når Nikolai forteller fra sin sak om Jora Moros,

en treår gamle ukrainske soldaten som forsvant og hans mors desperate jakt på sannheten om hva som skjedde med sønden ute på slagmarken.

God fornøyelse.

Alle først, jeg fikk jo med meg pludselig bare at da krigen brødte ut.

Så gikk det par dager, så var det noe jeg fannet en ikko i Ukraina. Så først, jeg tenkte, er du sjuk i krig der, men?

Har du blitt ferdig da du bestilt, så tenkte jeg ikke det, men det var en liten lits jeg kom på.

Det var at du sendte en melding og sier, duds nu, og så bare linke til fortsiden av vege.

En gang jeg var i Iran, så sendte du bare melding og spurt om jeg skulle henge i.

Ja, og så svarte jeg for å være litt morsom på det svarte jeg.

Ja, jeg er i Iran, og så var det det svareste. Tror du det var sånn.

Det var litt mykje noe oppfordring spørsmålet.

Nei, jeg ser på at oppfordringen har vært ok, men joiner du virkelig.

Det er en vits jeg har funnet for å si at det er kjempegøy som jeg begynte å gjøre.

Hvis du har fått en melding fra noen på kvelden, lærer du da for eksempel, og de sier noe sånn, hei, vi er på Café 33-en og sånn, joiner du, og sender melding.

Hvis jeg da ikke bare får svart på denne ruptag kvelden, for det er det sånn, men så svare på formidagen dagen etter, hei, er dere der fortsatt?

Kom, hvordan da?

Ja, men så da forsvante du til Ukraina i første gang, var du i denne byen Lviv?

Ja.

Kan du fortelle litt om?

Ja, altså helt i starten var det jo veldig sånn...

Jeg opplever selvfølgelig for oss, det er veldig uforesiktbart, situationen i Ukraina selvfølgelig.

Vi hadde bruttet ut og mistet på at det ikke er helt...

Hvordan skulle man ta utfikklet seg mest?

Og det så veldig ut som om rusjernet kom til å feie over landet ganske fort og greit.

Det var det vi antokk.

Og da dro vi, vi skulle faktisk egentlig til Odessa før kriget bruttet ut, for å skrive en reportasje om den byen som en sånn symbol på, på en måte, det gamle russiske impralismen

og den nye Ukraina, men også det korrupte Ukraina mellom.

Det er et veldig stort problem rundt havne i Odessa,

som er på en måte nesten veldig kjent i kulturen som sånn mafia myl på en måte.

Og så skulle vi lande i Odessa, vi skulle mellomlande i Polen,

og lande i Odessa 24. februar, og det var den dagen kriget bruttet ut.

Fikk dere fundert om flybbleten?

Det fikk vi faktisk, fra det polske sjoutet til lott på The Shareways.

Ja, det var bra.

Men så de fikk de penger bak, men vi kom så da til Varsava,

og så går vi skulle mellomlandet, og da tenkte vi at vi må gjøre noe annet.

Men hvis ikke eller vi skulle gjøre, så var det den flyktingen i kristen på grønsten mellom Polen-Ukraina,

som vi dro og dekket først og fremst, og så ble vi da med.

Vi var litt dumme, vi hadde en leibil, men da vi fikk hente den leibilen,

så sa de veldig tydelig at dere fikk lov til å kjøre den henne i Ukraina.

Ja.

Så vi bare gikk.

For det er krig der.

For det er krig der.

Sjekk nyheten.

Ja, og vi var her.

Så vi bare gikk over grønse, uten å sælge plan,

men for å se om det var noe å skrive om.

Og vi der da, deg og fotografen, og en tolker, en fikser?

Nei, da, på dette punktet, så var det bare fotografen Kristian vil gå,

og meg, som Kristian som vi også har jobbet i natt og dag samans.

Og som vi kjenner godt.

Ja, veldig fint fyr.

Fint fyr, veldig fint å reise med.

Flott mann.

Flott mann.

Det hjelper å ha med seg en som tror jeg når du skal ut i utlandet,

fordi han osrer en form for autoritet på tvers all kultur, tror jeg.

Veldig.

Og vi er mye med kroket og jødisk i fremdåningen.

Så funker det med en sånn høy fransk mann som er veldig flott.

Og for å spare penger så sover vi alltid på samme rommet,

og ofte i samme seng også, når vi reiser.

Så jeg er veldig glad for at han er så deilig.

Ja.

Men da gikk vi over grønsen,
og da møtte vi plutselig egentlig en sånn ukrainiske kvinne,
som han på vei inn i Ukraina.
Hun hadde flykt ut dagen før,
og så var hun på vei tilbake til Ukraina,
fordi han hadde hørt at sønnenes skulle bli vervet til krigene,
som mange unge menn ble.
Han var tidlig soldat og sånn, så han ble vervet,
og da ville hun på en måte inn å si farvel til han.
Ja.
Og gi han rettersløtt en sånn powerbank.
Ja, og en matbakke.
Ja, en matbakke.
Det er en leste sak.
Det var en selvfølgelig sterk detal,
og når dere kommer til Ukraina,
egentlig bare prøver å finne hva vi kan skrive om her,
finne en sak,
og så har dere gott dere vil, har dere ikke det?
Jo, altså vi...
Når dere møter måten til en djura,
så er denne sak en stor sak enn den andre.
Ja, det er nesten i flertid å snakke om,
fordi det er viktig å si kanskje altså at vi,
vi er ikke helt uforberedt når vi dreiser med utstyr,
og vi har trening for så vidt,
og første helpskunnskap,
men man er ikke helt ved Gokke som idioterin.
Men vi var litt dumme når vi tenkte at,
ja, men det er bare å gå over grenset der,
og så finner vi ut av det.
Og så på andre siden av grensen,
så var det liksom kilometer på kilometer på kilometer,
med andre veien.
Så det var litt støkker etter skett?
Ja, tilfeldigvis ingen taxi som var interessert i kjøre lenger inn i landet,
og ingen busser,
og to ganger i gangen var veldig usikre,
og det var jo liksom et viktig kaos generelt da,
veldig mange desperatte mennesker som prøvde å komme seg vekk.
Så vi hadde Gokke noen plan,
og så begynte vi bare å gå,
hvordan hvor langt kan det være å gå til en nærmeste landsby da?
Ja, det var veldig langt da,

og vi hadde jo veldig...
Ja, og sånn skudsikkereste,
og sånn, det var utrolig tunga også,
så det var ganske tungt å bære på.
Så vi gikk og gikk,
og gikk og sikkert i to, tre kilometer da,
og så skjønnte vi etter hvert hatt faen å begynne å bli mør,et,
og for dette har vi planlagt utrolig dårlig.
Og nå er det, man kommer seg i hvert fall ikke ut igjen,
altså de som skulle ut der, de står jo på grensteg i flere døgnene i gangen, ikke sant?
Ja, og hvordan ville du følge på det,
hvis du plutselig tok opp to tokplasser,
fordi du ikke hadde planlagt bedre,
og folk prøvde å rømme en krigsåne?
Ja, forhåpentligvis,
jeg hadde ikke fått noe fordelere av å være osella,
men ja, nei, det er jo sånn...
så godt kan tenke på hvertfall, hvis man ikke har noe viktig eller smart klokt å gjøre der.
Men så møter dere moren til en djura,
kjøren bare forbi og sier hi-hop, eller?
Ja, vi står på denne pointet på en besinnstasjon,
og snakker med noe andre folk, som på en måte ser litt lastet ut,
men som prøver å komme ut eller annet.
Og så har vi gått å snakke,
vi prøvde å finne ut om det var noen tag,
eller om det var noen muligheter i det hele tatt,
for å komme på en måte feilvei.
Og så stoppet det plutselig en bil,
en sånn kassebil,
mens mer som sider dør, som sjøv opp,
og så var hun som bytte litt spørre,
som vi ikke så sitte på. Ja, det er sånn kidnamping-scene,
det ser ut i filmen.
Og dere fikk utert frivillig,
sånn hetter du dere kunne ta på hovedet.
Dere vil du oppleve hele opplevelsen.
Det var en chipanglesism der,
hele opplevelsen, hva heter det her, på norsk full experience?
Totalt sammen.
Hele opplevelsen?
Ja, helt opplevelsen.
Fulverde opplevelsen?
Fulverde opplevelsen, ja.
Det var en definitivt, fullverde opplevelsen.

Eller hvor vi hadde,
faktisk da bokket et hotellrum,
det hadde vi, så pass hadde vi forberedt oss.
Men vi hadde ikke noen kjang til å komme oss dit,
vi sikkert hadde vært for henne.
Nei.
Hvordan ville det vært hvis det er syklet,
jeg bare nysjærer.
Cykler er ofte veldig smart, sånn.
Ja, sånn jeg.
Hadde det gått å cykle på 6 timer, for eksempel?
Nå skal jeg ikke ha hovedet hvor mange kilometer der,
men jeg tror kanskje 6 timer,
kanskje, hvis du sykler fort.
Det var jo ikke som alt jeg hadde sikkert.
Hvis man hadde sånne reis syklet,
man kan gapes av sammen.
Ja, de finste, jeg har sett det.
Men ja, så har man jo en del,
man måtte ha et lastet sykkel her,
kanskje for vi har en del greier med oss.
Ja, men så kom vi inn.
Det var jo ikke bare,
det var jo veldig mange veisbergner
som på vei inn til,
ble vi selv om,
ble vi vist seg da,
senere å være på en måte den tryggeste byen.
Ja, fordi,
eller vi var denne byen,
jeg husker de to, tre første dagene,
virkelig sånn,
nærmeste enseste sted man fikk tilgang på,
hvor det ikke var et komplett,
idiotisk livsvare bare.
For det var da,
var det jo mange saker derfra,
og som beskrev gjerne,
og du skreiver en sak om det selv,
en ung mann som,
altså folk som,
ikke såt som militærfolk,
men som sto i kø for å få det utsynet,
de trengte for å dra og kjempe.

Og så har det jo vært mye å snakke om,
sånn, at ja, man bryr seg først,
når det er en krig i Europa,
hvorfor det ikke blir sånne krig,
men sånn emosjonelst og følelst,
så jo, antar jeg,
spesielt å se, liksom,
folk som i forrige års,
gjorde akkurat de samme tingene,
som vi gjør rundt og greien i Oslo,
og som nå står i kø for å kjempe.
Hvem har du kommet snakke med der,
ensammelt?
Jeg snakket vel med flere,
derter jeg,
men en av de som jeg kanskje
snakket mest mellom,
som ble,
hva sånn da, hotperson,
programmer.
Vi har veldig, veldig mange som har programmeret,
både i Ukraina,
og egentlig hele
tidligere,
Østerupper,
eller hele tidligere, så vet vi noen.
Veldig vanlig yrke.
Ja.
Og, ja,
de er ikke nødvendigvis
det mest muskuløse,
solbrune.
Nei, det tenkte jeg.
Det tenkte jeg.
Man lese alltid seg selv i en slik situasjon,
hvem vil jeg være.
Og jeg må innreve at,
om jeg hadde blitt
bedt å må dra til fronten og skyte,
så er det sikkert sagt.
Jeg kan det,
men
det vil Fiddens andre måte
å få mer bruk for meg på.

Jeg vil prøve å melle,
trenger jeg den poddkast?
Det er jo en propagand,
eller en sånn,
eller en sånn,
informasjonskrig.
Jeg kan lage noe tvitt i kontor,
eller noe.
Det kunne være en bra,
det er jo mange som drir med det,
jo, da,
i denne krigen.
Sånn hekker,
cyberkrigføring.
Det har vært fett om den poddkasten her,
at jeg føler at jeg gjorde dette for landet mitt.
Det har vært helt drott.
Jeg føler kanskje det litt, ja.
Ja, jeg synes også det.
Ja.
Det er viktig i Norban.
Men når,
altså dette var da,
det er jo den sønnen,
til denne kvinne vi snakket om,
er liksom,
hun,
moren som dere da møtte på,
som åpner opp bilen,
og ønsker dere bare velkommen,
ser at dere trenger hjelp.
At dere er lost.
Hun er da på vei for å gi matbakke,
og en powerbank til sønnsyn,
fordi han skal ut i krigen rett og slett.
Ja, og det er jo,
altså, det er det med,
med den matbakke,
og selvfølgelig en detal,
det var sånn som man må bruke da.
Men det er jo,
selvfølgelig, en litt sånn idiotisk,
altså mat her nå,
anterligvis.

Men powerbank er jo sånn som jeg vil,
det er vi bare,
det er vi bare,
signere på en sånn rekryteringsstasjon,
hvor veldig mange kom inn,
som har kalt inn.
Og da kom det også,
veldig mange,
var ryggere,
som er boxer full av,
alt sånn rett man kan,
man ikke,
på en måte,
skjønner at man trenger,
når man skal ut i krigen.
Mobiltelefoner,
ladere,
altså sånn,
powerbank er kjempeviktig,
for det er jo skjelden der,
elektrisitet,
i fronten av det jeg begynner,
spesielt.
Også vil jeg at den er jo der,
i en måte sviss.
Og,
det er jo ikke sånn at,
nå begynner vel,
Ukrainer blir forårsvis,
velustyrt,
men sånn i starten,
så var det ikke,
det endes det mest,
høyt teknologiske,
eller,
Når de skal lade powerbanket,
da sender de 1,4,
med 150 powerbank,
som hun drar og lader da.
Ja, det er hvertfall sånn der,
men det ser du også,
med,
med,
civile,

i de begynne,
hvor det kanskje bare er,
noen timestrøm hver dag,
som det har vært i mange byer i vinteren.
At de har sånne lister,
sånn her, husk,
første du gjør,
er å lade alt.
Lad powerbank,
ene heter,
lad,
alt man trenger å lade.
Og så,
lag mat eller,
varme eller,
ja.
Sånn her er det blitt i 2020.
Sånn her er det blitt i 2020.
Først på telefonen,
og sånn om at,
tiktokk er vi i vinteren.
Nei.
Og det er litt spennende å ta,
egentlig,
det man saker om,
jeg har virkelig ikke noe ansparinger,
men ja, tiktokk,
kina,
lokasjon data,
samarbeider,
Rusland,
kina,
om det egentlig kan ha vært,
altså,
hadde det vært i Rusland,
og hadde jeg jo sagt,
kina,
jeg er der i mulighet,
kanskje det er noe tiktokk
for det lille.
Ja, og vi gikk bare,
det er ikke en hypotetisk,
det er jo helt dette,
det har vært brukt.

Det har blitt ganske mye,
sånn,
innan du ikke regner i hvert fall,
så er det mye å snakke om,
liksom,
sånn, ikke bruke,
ikke legge ut ting,
fra,
for eksempel,
ferske,
bomben- og nært lag,
ikke legge ut,
fordi vi,
da kan de bruke det,
og ge det å loke et,
og så treffer vi mer,
precis næste gang,
for eksempel.
Så,
og man faktisk,
en personell,
en personlige medarbeider,
i Ukraina,
etter hvert som,
altså, den første turen vi var,
jeg kan si,
det har vært,
på flere turer,
i Lepakerikken,
og den første turen vi var,
i februar i Furs,
så var det jo helt åpent,
og rart, liksom, bare,
det var,
så nytte og fersk situasjon,
men etter hvert,
så har de på en måte,
kommet seg på fotet,
og fått,
sånn,
sånn, at man må,
i visse steder,
ukraina,
for eksempel,

signere kontrakter på at man ikke skal,
bilder før, etter 24 timer,
av bommen der,
for eksempel.

Ja, ikke sant,
jeg hørte på tryggetekontoret,
på et gass,
når man ene,
ene,
ene,

Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska a,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Morska a,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,

Norska,
Norska,
Norska,
Norska,
Norska,

Han var jo reservist, som det heter, at han var professionell soldat på en måte som hadde sluttet sånn soldat, men som fortsatt var immatrykulært, eller at man sier at han sysler meg med en...

Hvor gammel var det å gjøre på dette tidspunktet? Hva så gammel?

21... Da var det mellom 22 eller 23.

22, 23. Hva gjorde du da? Da gjorde du i vege?

Ja. Eller var det da jeg var... Jeg tror jeg var kanskje bare i bunden, så jeg gjøres for å skrive en film om AIDS.

Men det ble det det var.

Du hadde det hårdt? 22, 23. Det var litt humorne. Ja.

Vens jure var da i det ukrainske militære, og skulle kanskje se sin i krigen.

Hun fikk ikke sagt et farvelig lykke til...

Nei, da vi fannet til slutt riktige kaserne, hvordan vi visste at han var.

Men da ville ikke de soldaten som sto der og bevoktet det stedet, ville ikke si om hvordan han var der eller ikke.

For det var hemmelig informasjon.

Og det har de jo på en eller annen måte et poeng.

Det har de jo, og selv vet ikke hver dine har akkurat soldat og soldat.

De visste ikke hvem dere var.

Absolutt ikke, så det er sikkert forsvarlig.

Men det er sikkert at det ble vansett at hun ikke fikk sett henne før han ble sendt i går til fronten.

Men dere har holdt kontakten?

Ja, vi møtte henne den kvelden, og så møtte vi henne litt igjen.

Først har vi setter den første uka vi var i Lviv.

Og så dro vi jo hjemme igjen, etter å ha skrevet noen artikler.

Og så holdt vi kontakt med henne hele veien, for vi skjønner at det er jo en bra kontakt for oss.

Sånn at vi får høre hvordan de går med jure, hvordan det var som skjer, hvordan han er på fronten, hvordan det er med Oleksandra, som jo er en civil ukrainier til et eller annet.

Og hun bestemte seg for å bli ukrainier, for hun hadde egentlig dratt.

Ja, hun hadde allerede dratt, ja.

Hun hadde allerede dratt, men hun bestemte seg for å bli i Lviv, og begynte da oss for.

For hun følte at hun ville bidra på en måte, tror jeg.

Altså hun begynte å si, hun er syrsket da, hun begynner sånn det.

Hun begynte å si uniformer til studenten og vinterklærer og sånn til, som hun skulle sende til fronten.

Så det var jo sånn, det var i Lviv på den tiden, og mange av det stedet selvfølgelig, at det er veldig sånn følelse av at nå er det sånn nasjonalt ugnade.

Ja, alle bidrar med det de kan. Det er sikkert at du er en av dine artikler, men det er det med samsekker og lage samsekker.

Det er sånn fascinerende detalje jeg aldri har tenkt av, at noe må lage noe i samsekkene.

Det er klart i måned.
Samsekkproduksjonen, liksom. Så plasserer det.
Sånn det på stranden, fylde sammen med sammen.
Og sånn stjerner, som man legger ut, som skal punktere dikk, for eksempel.
Vi møtte noen folk som stod og lagde det i en bakår.
Hvordan gjør det det med spikere, eller hva?
Det hadde en sånn armæringsjern. De hadde en fantastisk operasjonsgående.
Alle hadde sin stasjon.
Det var noen menn på i 78-ersall der, og så var det noen menn midten av livet.
Og så var det noen menn som var unge voksne.
Og så var det en 16-åring som stod og skikkelig gutta avstending.
Skikkelig gutta avstending, og de hørte på musikk.
Og så sendte de samlebonden greier.
Det gjorde da at de hadde armæringsjern. Sånn rødende greier som man hadde inn i betong.
De bygger en typisk macera rundt.
Ja, at det ligger resten av det ting som har eksistert.
Det er sånn som det er veldig mye tilgjeng på.
De hadde det, og så gutta de opp i små biter.
Og så sveisade de sammen i stjerne, og så er de sylskarpe lappkantene.
De skåret de sylskarpe kantene.
Faktisk er jeg med meg i den stående kontoret.
Jeg hadde denne bilen de brukte til Monkrant, den tostkjengen.
Den parkerte de i Østmarkedstet.
Og jeg skulle vige tur med skolen forbi der den bilen hadde vært dagen etter,
og da lå jeg sos på å ta den der.
Jeg tok med meg en liten bit av denne bildøra.
Jeg hadde mistet den.
Er det sant?
Ja.
Men det kunne være et bevismaterial.
Ja, det er et godt point.
Det kan ikke ha vært en annen bil.
Jeg har ikke lov å kjøre noe bilen der, og der stod det resten av en forbrennt bil.
Dagen etter, Torska og sin bil hadde vært parkert der, så det var nok den.
Jeg husker på bildene at jeg drev litt sånn her i Billing Catwork for å se at jeg hadde det her.
Det var rett og slett resten.
Sjoelig kult, men veldig skuffende at du ikke har det.
Ja, veldig skuffende.
Men jeg har noe i hvertfall historie.
Ja.
Du fant de 60 millioner, så det er jo det.
Ja, men det er nok et sted.
Østmarked?
Ja, jeg vet ikke om...

Er det 60 millioner de tok med seg?
Jeg husker ikke det lengre.
Det var for noe av rane.
Det var månkerane, holdt jeg på å si.
Hvordan de brukte som forhandlingskort for å forreduceres.
Ja, det var det.
Jeg hadde bare mistet for seg.
Jeg hadde ikke lykket til.
Nei, det var skuffende.
Men uansett, du fikk noe sånn stjern hjemme.
Men så, du holdte kontakten.
Hva var det disse meldingene med Alexandra?
Hva var det dere snakket om i montene som gikk da du var i Norge?
Det var ikke så mange måneder for så utfør du kom en ordentlig oppdatering for den.
Men i starten var det litt sånn...
For hun holdte kontakt med henne.
Nå, det er ikke sånn at han kunne sende hjemme, ingen hjemme i mellom.
Og så vi fikk høre hvordan livet hennes var der hjemme.
Og så fikk vi høre bare siste nytt på en måte fra juras tropp da.
Og hva de drev med.
Hadde du en kontakt med jura sånn?
Ja, hadde den.
Og da var de i Sør-Ukraine.
De kjempet rundt Mikolajev og Herson.
Hvor frantiden var veldig tøffa her.
Og hvor frantiden ikke var så forble i Sør-Ukraine.
Så lå jeg hvor frantiden er i 8-9 måneder hvert fall.
Intill Ukrainerne hadde det sånn veldig bra offensivt når jeg fjord høste.
Nå har du sørnet trakset tilbake.
Og så ble det kaldt ingen manns land etterpå hvor det bare var en masse landminder.
Ja, det var i hvert fall en annen replikasjeske på deltidspunktet.
Men så fikk vi høre på måte hva som skjedde under veis i hans krigføring også.
Hva skjøptotering var det da?
Sånn i dag tok vi to tenkser.
Ja, ikke så detaljert.
Det ville antagelig svære for mye informasjon å dele med utenforstående.
Men det var mer sånn at han er kjempe rundt Mikolajev.
Nå har de vunnet i Mikolajev.
Nå skal han bli sent Østover hit.
Vet ikke hvor han skal. Kanskje til Kriviri.
Kanskje til et eller andet sted.
For eksempel.
Det var sånn at det ringer, men så seks uker etter at vi hadde forlatt henne.
Så sendte vi en melding.

Så burde det bare stå.
Han er død.
Døde, stod det bare.
Det var en informasjon vi hadde fått.
Hvem hadde fått en informasjon fra?
Da hadde du fått en beskjed fra troppeleder, om at han var blitt repte i et slag i april.
Så denne saken handler jo da mye om at hun rett og slett ønsker å få tak i kroppen hans.
Det skjedde først, da fikk han en beskjed med at han var rept.
Og så gikk det noen dager.
Så utvikte vi kondralanser og svidere.
Så spurt vi om begravelsen.
Vi hadde dro en del turer til Ukraina underveiset.
Så spurt vi om begravelsen.
Det var mulig for oss å ønske om vi kunne dele på det.
Og da fortalte hun at det ikke fundet noen kropp.
Det som hadde skjedd var at han hadde sittet som var skytter på toppen av panserett.
Og så hadde de havnet igjen feit med noen russiske sidsfagene og sånn.
Og så hadde bilen hans varfor hun hadde fått høre.
Den hadde blitt truffet av en tanksskudd.
Og så hadde det følte en eksplosjon hvor hele det skytter tårne.
Den hadde sittet på toppen av bilen for å skytte det.
Det hadde blitt sprengt av og folket høyt opp i luften.
Og så hadde han ikke blitt funnet etterpå.
Man så det skytter tårne og sånn.
Det var en eller andre som ble såret og drepte i den kampen som ble funnet.
Russerne miste den hele folket i den kampen.
Men han ble aldri funnet selv.
Og der ble det listering på en måte.
Andre i den lille gruppen hans ble funnet. Nå ble det bare skadet å komme seg hjem.
Andre ble funnet døde i nærheten av dette stedet.
Men Jura ble ikke funnet.
Han ble aldri funnet.
Og da er jo spørsmålet, har han blitt kidnappet?
Har han overlevet å komme seg unna?
Er han fanget etterpå?
Det er veldig vanskelig å si.
Det første tanken vi har her er fordi vi ikke vet som det er om dette her.
Tenker vi at han ble veldig sprengt.
Men det er ikke sånn.
En krop kan ikke bare forsvinne helt.
Han har en finne rest i så faen.
Og det er ble ikke funnet.
Og så er det jo da like etterpå.
Like etter denne.

Kanskje dagen etterpå sånn.
Etter hver slaget.
Så har egentlig Russerne kontroll over det området.
Og den landsbyen som heter Novovo Snesenske.
Ja, det har vært så heller.
Jeg har vært kallt om Novo her når jeg leste det.
Novo har jo så begynt å kalle det etterpå.
Den landsbyen var under russisk kontroll fra da og helt frem til august-september.
I fjord.
Og dette var i april.
Så russene hadde kontroll på området.
Og de hadde såret og drept som de klarte å hente inn fra dette jordet og dette sjødde.
Så en teori er selvfølgelig at de har tatt han.
En teori vi hadde da var at kan de ha tatt han.
Kan de ha trod at det var en av de segne soldater.
Kan de ha begravet han.
Kan han ha overlevd.
Det er selvfølgelig også et spørsmål.
Kan man overleve en sånn eksplosjon?
For dere dro jo dit senere.
Dere fant dette stedet.
Dere dro dit.
Og noe jeg synes var veldig fascinerende var det dere snakket med Nabone.
Og prøve å finne ut datorn og tidspunktet for når dette hadde skjedd.
Hvordan skulle det egentlig være å tidfeste det?
Kan du fortelle litt om det?
Vi dro jo dit.
Det var jo en element rettet på det.
Men det var jo da Ukraineret tok tilbake i det område.
For når vi drar så skulle vi forstå gjerne vært av hvor rusiske soldater er.
Det hadde vært interessant.
Men for det første kan man ikke kryss en frontlin.
Det må man aldri gjøre når man er i krigsundet.
For andre er det hvis man skulle...
Etter hvert har det jo å åpne opp litt opp, og det har vært noen tronister som har reist inn fra rusisk siden.
Men vi har reist fra ukrainsk siden, så da hakker vi tilgang på de områdene hvor rusierne er det hele tatt.
Så vi måtte vente til at det område var et gjengel igjen.
Og det ble jo da, som sagt, i august og september, så ble det en landsbygden tatt tilbake av Ukraineret.
Og da noen uker etter det, så dro vi da.
Da det skjedde, byter vi forberedelsene for å dra tilbake, og for å oppsøke den landsbygden, for å se om vi kunne finne ut noe mer om andre.

Hva så dere på det stedet, så dere rester fra denne tanksen?
Hva kaller det den bilen?
Ja, vi har kalt det PPK.
PPK, hva er det for noe slags kjøretøy?
Pansettpersonell kjøretøy.
Det er jo en pansettret.
Man ser det som en stritsvogn på en måte, men det er ikke en tanks.
Det er ikke belte greien.
Det er en jule, men det er en slags tanks oppover med skjøttertårne.
Det er skjøttertårne, men det er ikke en stor kanon.
Det brukes for å frakte.
Det er det som noen ser som iesfolksittet, kanskje.
Etter hvert, kanskje, men ikke i starten, de kjørte det over en sånn pick-up.
Men Jura satt et slags skjøttertårne som har en slags skjerm.
Ja, man kan gule.
Hva kaller det? Hva må du gule for å se det?
Jeg tror at akkurat de modelene heter BTR-80.
BTR-80? PPK?
PPK er det norske betegnelsen.
Pansettpersonell kjøretøy.
Men BTR-80.
På engelsk kalles det den APC.
Armored Personnel Carrier.
Fårnter du noe resten av den APC?
Ja, først dro vi jo til landsbyn.
Den landsbyn hadde jo også vært okkupert av russerne i Ottomantyr.
Det har jo mange detaljer her.
Etter hvert fant vi oss ut av at det hadde vært holdt fanger på skolen i den landsbyn.
Og folk hadde blitt rettrooriert.
Fortell om øyeblikket du fant av det.
Fordi det en detalje jeg husker fra saken var at det gikk å snakke på disse lokale.
Prøvde egentlig å finne ut når det var.
Og når dere nevner Jura.
Så at det var noe om at det var noen andre...
Nei, sånn her var det at dere plussig hørte noen andre siden av lands.
Det som skjødde var at vi visste at den skolen bl.a. var en sted hvor russene hadde oppholdt seg.
Det er mange detaljer i denne saken som man kan lese til.
Jeg er interessert, men vi hadde jo blant annet.
Jeg nevnte at man ikke kan være på russisk side.
Men en halvkjent russ amerikansk youtuber.
Man kan egentlig kalle ham en propagandist.
Han var i den landsbyn, og det er en utrolig mikroskopisk landsbyn.
Som på en måte ikke har noe å si bortsett at det lå rett ved frontlinjen.
Veldig, veldig lenge.

Han var der og besøkte russiske soldater i Novo.
Og den videoen dukket opp i fjord sommer.
Og det var jo sånn...
Hvor man var vanskelig å følge med hele veien.
Og så skjøtte man.
Det er vore landsby.
Ja, og var det etter tilsvarende?
Er det rød og russ på en måte, eller er det noe enda mindre?
Nei, det er mye mindre.
Vi nesten ikke har små nokk steder i forhold.
Vi har sikkert små nokk steder, men ingen av oss er veldig fra sånne små steder.
Hvor mange har vi? Kanskje 600 innbyggere på det vi sender mest i?
Ja, skjøt så det er en...
De eneste steder jeg vet om, er sånne steder hvor det er veldig mange i turistesongen.
Søndre sannet i, da.
Søndre sannet?
Ikke liksom, søndre sannet. Vi har masse kvaliteter som noe sanneske ikke har, da må jeg si.
Ja, for det er jo...
Det er boende landet liksom, det er ingen...
Snåse, kanskje?
Snåse, ja. Hadde vært i Snåse.
Nei, jeg bare merker på navnet når jeg har kjørt igjennom.
Nå spør jeg noe sånne sammen.
Det er et lite sted med 600 innbyggere, da.
Et lite, lite sted som man ikke har nå.
Det er bare jord rundt.
Alle som jobber der, eller som bor der...
Jeg tror til og med 600 har vært for mye, altså.
Eller jeg husker ikke, det er ikke exakt det inne i digitalet.
Uansett, under krigen, så har det vært en 50.
Kanskje som har blitt igjen, da som ikke har dratt.
Nå er krigen nærmest seg.
Og vi visste jo, da, for da er han på skolen, blant annet, hvor russerne oppholder seg.
Han er amerikanske youtuberen som...
Som jeg kjenner ikke til han, men intrikker fikk utifra hva du skrev er at han er villig til å bøye en del på sin fremstilling og saken for å få den tilgangen.
Og så har han sikkert en russlags-russland-sympatibund.
Det er den ganske åpen om at han er her.
Også er... Ja.
Han er en av mange, liksom.
Litt sånn Alex Jones som en krig.
Han er veldig weird, da.
Han er veldig weird også.
Han virker litt merkelig med mannen sin, når man ser på det.

Men sammen med, man skal ikke dømme folk på fremstillingen.
Men også at han har plusslig publisert noe på YouTube, som var fra dette bitte lille stedet.
Hvor dere visste at, eller hvor det var blitt fortalt at Jura skulle ha dødd.
Og på en måte selv med på alt som skjer rundt en landspind.
Og prøver å se det, så er det veldig spennende.
Og da, med den videoen vi lagt, så var det en del sånne informasjon i den videoen som vi kunne på en måte gå videre med.
Så da begynte det å kunne jeg, for eksempel, se...
For et av de sålige første måneder er hvis Jura...
Det har blitt hatt i fange.
Så er det jo for Oleksandra som jo, så da hadde jeg snakket mye mer med og vært mye mer med også.
I mellomtiden.
Så er det jo veldig viktig for henne hvis han har blitt hatt i fange.
Hva slags visse soldater som har hatt han til å fange.
Ja, og du var det gjerne inn i buttsja, eller om det var noe...
Nogen har dårlig rikt til det andre.
Nogen er...
Nogen er prosjonale soldater.
Andre er kanskje mer, eller sånn private militser.
Så hun håpet kanskje at han i så fall har blitt hatt i fange av noen...
19-åringer som egentlig ikke ville være med i kriget.
Noen som kanskje bare hadde slåp et annet løse eller...
Ja, eller noen som voksne...
Voksne prosjonale soldater fra uslandscentrale her, liksom.
Ja, er kanskje det beste case nå, da.
Ja, i sånn sammen, ja.
Og med henne videoen lagt ut, så er det jo masse informasjonen man kan hente ut av det.
Så bl.a. snakker han i en komandant som omtall som skjefen i landsbyen.
Han er maskert og sånn, men på armen så har han et merke.
Og det merke brytter jeg ganske lang tid på å prøve å finne ut av hva han var.
Og fant i slutt aldri...
Hvordan går det frem, da?
Jeg vet jo ikke hva jeg liker å gjøre sånn til seg.
Bare for å høre metoden, liksom.
Ja, først...
Jandex er vi rone snakke til beste hverter i, da.
Jandex kan flykke veldig bra, og det finnes jo...
Som det er en reverse image search vektøy som er russisk, så det skipper å forholde seg til meg av de samme data-lovene som...
For eksempel Google må forholde seg til, som gjør det til en bedre reverse image search til henset.
Yes, og det var det til slutt. Det var som gjennombrudet, egentlig.
Men jeg begynte egentlig litt sånn...
Tåplig og gammel laks.

Jeg sjekker at det finnes masse data-baser der ute.
Og vi har russiske tropper og emblemer.
Bladde meg gjennom...
Det høres ikke sånn om du?
Mange år med ulike emblemer og russisk militære store på en måte.
Har du tatt overing, eller har du merket på den formen?
Så den russiske soldaten maskert i videoen til denne litt kokoamerikaneren,
har du et merke som du nå prøver å finne et hver.
Og bare du prøver å... Hva måle å finne ut av her?
Hvordan kan du hjelpe å finne ut hvem?
Jeg kan håpe det, og bare...
Ja, det er bare slags soldaten å fange ut av, ja.
Exent.
Hvorfor slags soldater er det som er den landsbygden, eksent?
Og hva slags...
Jeg er ikke sikkert at de var de samme som var der i april,
som er der i maj, når han har prittspilt denne videoen.
Nei, exent. Men så hvordan gikk du fram og hva fant du ut av at det merke var det?
Det fant jeg ut av at...
Vi er til slutt et godt nags skvinnsjott som jeg måtte ta,
som kunne legge sin i Annex Reverse Image Search.
Vanskelig godt.
Så fant jeg ut at det er...
Jeg fant ikke det exakte emblemet,
men jeg fant det var en V med ulvodover.
Og så var det...
Og V med ulvodover, det stemte med noen...
med noen sånn halvveisregulære kosakkærrer
fra den russisk-japaniske krigene i 1902.
Ok.
Og så mye til å les om de,
og så mye til å sjønte at de har liksom...
De forstår veldig fort etterpå,
men har gjennomstatt de ulike...
Altså de som kaller seg ulvenes hundre, det.
De som satte ulike tapninger siden da.
Og kanskje den som er mest aktuelle her,
er at det var en sånn...
Det så være litt nynassistisk gruppering
som Rusland brukte tidlig i krigen
mot ukranis og østukranier.
Og da hadde de en annen versjon av dette emblemene.
Så etter hvert så kan man jo gå ut fra at
det er noen som i det minste hører hjemme

i den tradisjonen eller anser seg selv som en del av den.
Og så var det fargene på den V1.
Det hadde ikke sett den logoen...
Jeg fant ikke noen andre eksempel på den logoen i de fargene,
men de fargene stemmer med...
Sanke-Jags-bondene da som brukes som sånn.
For å brukes av ukrainer i øst som...
Hva skal man si hei på Russland?
Så da kan man jo...
Man kan ikke slå fast helt sikkert,
men man kan noe anta at dette er en soldat
fra en av de...
Det var de som tog på Olle Feber i Løbera.
Prorysiske folk i Dombas, sammen med alle.
Man kan få en ganske sikker på at man kan plassere han i Dombas.
Det ser jeg ikke...
Jeg har også prøvd å få folk til å løve deres delekte anter, for eksempel.
Har du som journalister som skal finne et data-detektiv, og du har et ikon,
finnes det ikke noe megafellesskap for journalister i hele verden,
hvor man kan bare poste det man lurte på?
Det vil jeg tro at det hadde oppstått...
Ikke noe megafellesskap, men det finnes mange sånne fællesskap.
Jeg la det også inn faktisk en av de gruppene,
en av de saker at det åsinte discordne som jeg har med i det.
Så det går langt.
Og det fikk det så virkelig så veldig mye.
Men det var det i andre eksøker som løstede det.
Men ikke sant løstede det. Man vet jo ikke helt sikkert,
men man kan tagligvis plassere han i Dombas,
med noen års erfaring derfra.
Tilhørende eller hvert fall ønsker å knytte seg til historien om den kosakmilitzen.
Det er et dårlig tegn at det kan være disse folk som har tatt djura.
Jeg ser ikke noe sånn nødvendig.
Jeg har oppmart en ny nazist, en sikkerligste ideologi,
men det er ikke nødvendig hvis nå de er mer tilbøyelig til å torturere enn andre.
Det er jo det enn sånne her.
Og det tror jeg mange har kanskje, hvis de leser denne veldig, veldig langartikking,
vil oppleve som litt frustrerende.
Du kan skaffe mye informasjon,
men du får aldri helt svare på noe.
Men du kommer aldri helt. Ok, så kan vi si at han anser seg som etterfeller
av en mer eller mindre brygt ut kosakmilitits,
og han kommer fra Donbass, kan vi anta.
Men likevel, så finner vi til alt det, og så kan vi ikke.

Det sier ingenting egentlig.
Kan det være det ironiske?
Jeg kjenner ikke hvor sofistikkert ironi det er.
Nei, ikke sant.
Det kan det være mange indre referanser.
Men fordi det var en skole i denne byen,
hvor du etter hvert fant ut, eller dere etter hvert fant ut,
at det hadde vært,
vi gikk hvertfall rikter om at det hadde vært noen ukrainiske soldater
som ble tatt dit.
En av de små liksom bitene,
som vi fant også før vi kom dit,
var at det var en som hadde flyktet fra landsbyen.
En ukrainiske soldat som hadde flyktet fra skolen?
En ukrainiske civil som hadde flyktet fra landsbyen,
mens den var under russisk kontroll,
han hadde flyktet sender i april.
Satte seg bilen og stokket da går det liksom?
Han hadde det.
Hvordan flykte man så var det jo ikke lov å dra?
Ikke lov å dra.
Det var en sånne kolonne,
som de forhandlet frem, en sånne korridor en gang i april.
Det er alltid min beste mor som bor der borte.
Nå kan alle civile som ønsker å forlate et område,
kan nå forlate et område,
da kjører vi en kolonne gjennom disse landsbyene,
går det ut som en melding på Telegram liksom.
Klocken da, da er vi noe på Stensinske,
klocken da, da er vi på Stålhådvé,
og så kjører vi dere til Tryggstedet.
Også er det liksom det en treks avtale mellom hverkena,
til å slipe den gjennom.
Og en av de som klarte å flykke igjen sånn kolonne,
hadde han fortalt en historie til en britisjonalist,
om at han hadde bare på en måte gjort sin jobb,
som snakker i Novo Stensinske,
og så hadde han blitt pågreppet av russisk skolater,
som mente at han samarbeidte med Ukrainerne,
og tatt til en skolen av blitt utsatt for litteratur,
men mens han hadde sittet fanget på skolen.
Utsatt litteratur.
Jeg tror ikke han ble måtte utsatt for det verste trea,
men han hørte mye grei.

Og så, mens han satt fanget på kjelleren på den skolen,
så kommer det plutselig, så hører han at det er slag i gjør og landsbyen,
og så, noen timer senere, så kommer det ned en gjeng med Ukraineske skolater.
Ja, og det er derfor det fanget.
Og det er derfor det ble så viktig å prøve tidfestet når dette slaget fanns det,
fordi da hadde dere en snäkkeren,
var det det han var?
Han hadde jo da en tydelig datoninapril, var det det?
Tror han var det 9 eller 8?
Ja, da hadde han menet at disse folk hadde kommet ned i den kjelleren,
mens det folk i landsbyen sa til dere,
var det slaget for den stedet 5.
Vi vet jo at slaget fanns det 5. april,
fordi da var det da han forsvant,
og det har vi badet på, liksom, fått offisielle dokumenter
fra ukrainiske myndigheter,
og fått bekrefte det andre som deltokk i slaget,
og alt denne. Så vi kan...
Det finner tidfestet, liksom, der slaget hvor dere djurer for å finne til 5. april.
Hvorfor var det så viktig for dere å høre fra nabonde når de mentede det var da?
For da måtte de sjekke litt sånn kalender og når de mentede å huske at det var.
Dere sjekket noe. Det er her meldinger.
Det er for å kontrollere alle de opplysningene de kommer,
om de kan snakke ved om det samme slaget er like.
For det er jo en sånn situasjon hvor du får mange biter av impasjon,
så er det jo bare viktig for oss som transistor,
men også helt menneskelig å prøve å sette de sammenheng.
Om man har lyst til å gå opp, så må man må jobbe litt imot sin egen impuls
for å på en måte sette seg, men ja, det stemmer,
og det stemmer, og det stemmer, og det stemmer.
Sånn er det vi er i politiet i vårt sted.
Al disse true crime, det er ofte at politiet at den informasjonen
passer ikke helt til det vi prøver å finne ut av.
Og du regner med at du opplever denne biten av informasjonen,
ødelegger egentlig ganske mye, men du kan ikke ignorere den.
Du kan ikke ignorere det.
Det hender at man skal ganske at man kan ignorere det.
Men så denne situasjonen var egentlig...
Nå snakker vi sikkert litt sånne usystematiske gjennom det,
men så vi visste at det hadde vært holdt fanger på den skolen,
da på en måte tre dager, i følge av han, da.
I følge av hans snäkkeren.
I følge av hans snäkkeren.
Som han britiske journalistene hadde snakket med.

Så dette informasjon du bare leser i en britiska vis.
At det er...
Å, herregud, dette er vår lille landsby.
Du har sånn Google alert, eller?
Google alert søkte på Twitter og Telegram.
Mange steder egentlig ukentlig, da, hele veien.
Finns det en egen liten subreddit for denne byn?
Nei, det skulle jo kanskje...
Følger jeg at jeg kan begynne denne starteten,
eller jeg føler at jeg vet mye om den landsbyn som en keldfulde viste.
Ja, men du har tre dager, ja?
Ja, og der har det liksom...
Det var tre dager rettet på, men så er det jo mange spørsmål.
Kan han ha tatt feil av tiden?
Hvordan vet han at det var 8. april?
Og der hadde jo han britiske journalisten fått bekreft ut
fra ukranske militære at det var et slag 8. april.
Men det stemmer ikke med noen andre på lysningen vi har.
Nei.
Fordi vi har opplysninger vi har fått fra ukranske militære
at det slaget skjedde 5. april.
Så det er mye som mye rart liksom ikke går opp,
og som man heller ikke får svar på.
Så når vi kom til denne landsbyn,
som det hadde vært under disse kommersjoner 8. måneder,
så blir det jo første vi gjør det.
Jeg har jo snakket med så mange inbyggete der som mulig,
om hva de husker, hva de har sett under akkupasjonen,
og så etter hvert der husker det et slag i april.
Og mange husker til et svært slag i april, liksom.
Men de var veldig usikker på akkurat når det var.
Og det er jo en annen grunn til at vi er opptatt av akkurat det etikling,
er at hvis... Altså...
En ting er jo å dobbelttrekk informasjonen vi har,
og se om de ting de forteller kan passe inn i våre tidslinjer på en måte like.
Men annen sak er jo dette med 8. april.
Hvis han er sikker på det, hvordan kan han være sikker på det?
Fordi de andre landsbynboerne, de er aldri sikker på noen ting nesten,
av tidslinjer og sånt ting.
Det er fordi forhållelse er mer til hver og sånn,
virket ikke sånn dator var så viktig for dem.
Nei, det er jo en litt sånn bonn-sindre kalender, virkelig.
Hva faen er det enda vi snakker om?
Han er sånn, ja, jeg vet at det var...

Han mente at det ikke kom russe der før i maj juni.

Ja.

Så spørre jeg, men hvor...

Og så sier ikke vi sånn, det er vi vene i,
men vi sier liksom, ja, men hvorfor mener du det, liksom?

Nei, det var bare litt varmere i vær, for eksempel.

Ja.

Og da kan man jo tenke, ja, varmer i vær,
og da tenker han at det er liksom vår.

Ja.

Så, eller et annet.

Men så fant vi ut at rett før det skjedde,
rett før, altså helt i sluttene av mars og starten av april,
så var det sånn værromslag hvor det var veldig varmt,
så helt opp til 20 varmegrader en min periode,
før det ble kaldret inn.

Og da kan man jo spekulere.

Er det derfor han husker, liksom?

Er det derfor han sier maj juni?

Fordi han husker at været var varmt da.

Men det er du ut på, fordi de har jo mobiler,
og du er litt sånne konfiskert av rusjerne, eller?

Ja, etter det vi tror, eller det vi er,
vil vi sikre på er at den landsbygden har blitt holdt,
det er vi sikre på da, at den landsbygden har blitt holdt av rusjerne
fra april av.

Ja.

Men det tenker jeg at det var sånn hvis jeg skal prøve å finne det.

Og da har du ingen mobiltelefoner.

Men jeg, for eksempel,

nei, da har du ikke mobiltelefoner her.

Nei, da blir det vanskeligere, ja.

Fordi jeg gikk ut tilbake og bare sjekket hva jeg gjorde i mitt liv
på disse datone.

Ja, exent.

Og da...

Ja, du trenger bare hvis du sender en melding til datteradet
i Nors Mellere her.

Noen må ha et sånn signal som de kan knytte veldig tyrlig til.

Eller sånn som i den serial-podcasten,
så når de snakket om dette og klarer å tidfeste noe
som skjedde for lenge siden,
at du kan huske en detalje i som at en du kjenner hadde burset
den dagen,

og da vet du at da kan du finne et hvilken daton det var på måte.

Det er jo liksom at en av disse 200 innbyggarengler sånn.

Ja, det var jo litt forskjellig her,

men det var så fant vi jo noen folk som

som husket slaget veldig godt,

og så hadde sett det.

Altså de hadde de siste husene på en måte i landsbygden ut,

måtte jeg gjorde det over det skjedde det.

Ja.

Det skjedde jo sånn sikkert halv en kilometer utenfor landsbygden.

Sympatisere disse folk med Rusland stort sett disse

innbyggarengler i denne byen,

eller er det Slava Krain?

Når vi kommer der i etter frieringen så er det jo veldig Slava Krain i det.

Men man vet ikke, det er jo...

Kan det være litt splitt da, liksom?

EU spørsmålet i Norge måte er litt sånn, ja.

Det kan man å gå ifra der,

og så vil det jo en sånn krig,

nok endrer mange meninger.

Men ikke sant, det er jo sikkert mange grunn til at folk velger å bli også.

Men da vi var i år i Kherson,

vi som sikkert mange hørte om etter at den hadde blitt friort,

og da gikk det ut via en presst og presster,

de løyde ok.

Han spurt han egentlig om...

Hvor hvit innbyggarene hadde liksom...

Hvordan de hadde forholdt seg til,

og hvordan russisk gulatene som hadde vært der

hadde forholdt seg til, for eksempel en kirke,

og sånn.

Og da sa han at nei, de fleste som var

pro-Ukrainiske, de dro jo,

før Rusland kom på måten.

Ja, ikke sant da.

Men så blir det jo mange av de som...

For første, det er bare en fyr som sier det.

Men så blir jo mange...

Blev jo mange veldig dårlig behandlet da.

Ja, det er litt sånn, jo, jeg ble en her,

fordi jeg gledet meg at dere skulle komme og frigjøre meg,
og nå er det bare drittinen mot meg.

Også er det litt sånn, ok greit da,
nå er jeg tilbake på å prøve ukrainer, liksom.
Antalletvis.

Jeg vet ikke.

Jeg er sikkert gledet for mye jeg var folk tenker da,
men liksom, umul å si hva folk mener i sitt
indre om akkurat det da.

Men i hvert fall så møtte vi disse menneskene
eller disse to kararer som hadde sett
denne slags kampen, de hadde liksom hatt sittet,
som de selv sa, som på første rad var måte,
med kikkerter og fullt med på der slaget.

Og de var jo da, og da,
Kona tenkte, hun hadde skrevet denne kalender,
når det skjedde...

Ah, kvinner og kalender.

Ja, fantastisk.

Så da var jo liksom, ok,
der slaget var det finne til 5. april.

Ja.

Og det er de så da.

Mm.

Og kunne de beskrive noe der de så,
som knyttet til det slaget med hva djuren
skal bli trept?

For eksempel, mener du, skal de beskrive noe
om et sånt skjuttet hård som flere vil være?

Ja, de beskriver det.

De beskriver det.

De beskriver å...

I denne artiklingen er jeg målade,
som jeg snakker om.

Så er det jo en som en rekke,
sånn en beskrivelse.

Nå var det enklere å putte alle beskrivelsen
selve slaget i kursiv,
så man kan vate sammenlignet litt.

Men...

Og dette er det de har,
det skal du se som et så fint med,
med det vi visste på dette punktet da,
at den...

PPK'en hadde mistet tårnet på den måten.
Så det er slaget hvor man tenker at djuren
blir drept fra en sted 5. april,
dere har funnet ut det,
og så når ruseren er ut av byen,
så tusjer dere rundt,
og plutselig hører dere noen.
Man finner fortsatt ikke djuren på slagmarken.
Man anterer han er død,
man finner han ikke,
men så hører dere noen,
den nevne navne hans,
uten at dere har tatt det opp.
Ja, så vi står og snakker med...
Man må jo si at når det kommer,
vi må tenke at den landsbyen,
den har ikke gjort ingenting,
og ingen er spesielt interessert i den landsbyen,
borte fra på en måte plutselig kommer det,
noe norske kursanister med noen ukrainiske tolker,
og er kjempeinteressert i alt som har skjedd i landsbyen.
Ja, man var litt stass for dem.
Jeg vet ikke om det,
men de synes jo at vi er veldig mærkelig.
Så i løpet av ganske kort tid,
så ble det samlet,
egentlig mitt indrykk var at alle nærmest,
alle igjenværne,
innbyggere i Novo Stelsenske,
som jo også var et som har gitt på frontlinjen,
så lenge,
så var det noe vi sto uglade,
litt som herpa, da.
De fleste husene er jo rast,
og de mange husene har fått en rakett,
og det er mye ruine, liksom.
Det er ikke verdens beste lydiskuren lag,
hvis man har lyst til å leve videre.
Så det var ikke så mange,
men som sagt, det var kanskje 5-te i mye greien,
eller så nå.
Og etter hvert, så står jo liksom,
en god del av det,
som ble samlet på en gate hvor vi sto,

og sto og pratet med hverandre,
og svart på et spørsmål fra oss,
og alle var unisjerrig på hva vi var.
Så det blir en slags liten town,
skal du samle seg.
Det er noen sånister i byen, liksom.
Det kommer ned og vil være til stedet, ja.
Og så står vi og prater med dem,
og det vi egentlig prøver å finne ut av,
er hvordan vi kan komme oss ut til slagmarken.
Fordi den er, som sagt,
halv en kilometer utenfor landsbydden,
og dette var i gjørmøsesongen,
så du får ikke kjørt ut dit.
Du kan prøve å gå,
men det er på en måte et sånt brygtet gjørme.
Den gjørmen er jo...
Jeg har jo blitt beskrevet alt fra Tolstøy,
til dagens militæreplugere,
på en måte.
Den er sånn ekstremt tung,
så du kan gå, selvfølgelig,
men det vil du ta timensvis, da,
og komme seg ut dit og tilbake.
Så vi prøvde å finne ut,
og det var noen som hadde en traktor,
som kunne kjøres ut dit.
Og da gikk man til å prate noe videre,
litt uten oss,
så hører vi plutselig at de begynte å snakke om
Jura Morosta,
som er navnet på denne soldaten,
som gi letetetter.
Og var det din fysiske reaksjon, da?
Jeg vet ikke, jeg er skvatt.
Og jeg tittet bort og...
For det er jo navnet på den antattreppte soldaten,
som dere har letetetter,
og prøvde å finne ut,
at det er store misstere,
som dere håper med flere måter.
Og så plutselig er det noen som nevner av.
Hva, da går du bort,
så antar jeg å si, hva sa du?

Da går jeg bort,
og prøver å drasse med meg en tolks,
for jeg kan få det ordentlig detaljert,
å prøve å si det du sa,
hvorfor sa det denne navnet?
Og da forteller de at...
Jo, det ble tatt fanger på skolen,
etter det slaget.
Og noen dag rettet på,
så ble...
Det var så hørte de masse torturer
på skolen, da de hørte...
De hørte lydera skrike, sånn?
Hørte skrik,
noen har hørt det,
men ja, sånn er det.
Han sa han har hørt skrik,
og han så blå.
Men så...
Så sier hun at det er...
Noen dag rettet på,
så gikk det russiske soldater
fra dør til dør i landsbyen,
og spurte etter en soldat som heter Jura.
Ja.
Og det de sa,
var at russiske soldatene sa,
til de simprikene,
at han har remt.
Vi har en soldat som heter...
En ukeleens soldat som heter Jura,
som har remt.
Ja.
Gjemmer han seg av oss dere, liksom?
Det er jo...
Jeg må være linnere,
men jeg synes det var veldig spennende,
når denne soldaten kommer fra,
og som man leser,
hvis selvfølgelig det er for færelig situasjon,
da blir det litt pager-turnereffektet av det.
Men når du da har lett etter denne soldaten
i så lang tid,
og så får du høre at en aninbygger

i denne lille landsbyen,
sier at russiske soldater har gått og spurt
spesifikt etter Jura,
eller en person dere prøver å finne ut
hva som har skjedd med,
blir du litt redd for at denne person
prøver å gjøre seg interessant for dere,
at han har fått nyss om at dere ser rettere
Jura,
og prøver å finne på noe informasjon
for å få mer.
Det er utkylt som blir man nå.
Det er ikke sånn at man ikke, liksom,
skal stole folk da,
men det blir man nå.
Det er jo mange...
Det er jo mange ting man blir redd for å si sånn.
Man blir jo redd for at man
celler på en måte skapt en fortelling som de bare prøver
å bidra det til.
Man blir jo...
Man lurar jo på hvor vanlig er navnet Jura,
for eksempel.
Det lurar man jo på.
Og kan du blande en informasjon?
For vi vet jo at moren,
moren til Jura, har jo lagt ut masse greier på
Facebook, så de har jo fått med seg
i denne lille landsbyen,
at det er en kvinne som lurar å legge ut,
innlegge om den landsbyen,
og lurar på informasjonen om sønden,
sånn.
Og først hørst opp og snakke med deg,
men også få telefonomen, så vi kan ringe
oppsendere,
og få med detaljert informasjon,
og få flere point i koordinater,
som vi da kan dobbelt sjekke med.
Og hvordan fant dere ut at denne informasjonen
mens ganske enlig stemte at rusjerne
hadde gått rundt og spurt etter Jura det?
Det kan vi ikke.
Vi kommer ikke noe nærmere,

men at hun sier at de andre
innbyggerne begreftet at de husker det.
Så hvis vi legger til grunn at det er sant,
så har de russiske soldatene,
mens de fortsatt hadde kontroll på denne byen,
gått rundt og spurt etter han,
fordi han har rømt,
og de tenker kanskje at han hjemmer seg et hus eller noe.
Hvor går historien videre da?
Nei, det er... Hvor går historien videre da?
Man må tenke hver første man
gjør når vi kommer hjemme, for...
Da mis tenker man prusselig at han lever, tenker jeg.
Da kan man jo mye tenke det, for eksempel.
Man kan få stilte seg en spørsmål.
Er det mulig?
Kan han leve?
Kan han leve å si hvis han har vært denne siden for sådene,
blitt sprengt ut av bilen?
Hvor skadet er han da?
Det vet man ikke.
Også har han blitt tatt,
og hvis det er han som har rømt,
så kan man i hvert fall gå ut for at han ikke har vært...
Man måtte...
Der har han jo i hvert fall frisk nok til å rømme på det.
Også hvis han har rømt det, så må man jo gå og se på kartet da.
Hvilken retning kan han ha løpt?
Hvor var frontlinjen?
Hvor var nærmest ukrainsk kontraerted by?
Også er det skohalt der.
Hvordan skal han komme seg over der?
Helt område var mine lagt.
Og det er ikke noe veldig bra sånare der,
fordi hvis det hadde gått helt bra med han,
så hadde han jo å snakke med morsyn.
Så best caseholdt jeg på å si er at han er fanget av finnen.
Også hvis han ikke hadde kontakt med en lever,
så måtte det jo liksom vært noe sånt.
Ja, og det er jo sånn ting som når vi...
Og man må bare si at det er en masse informasjonen
som ikke stemte med dette også.
Det har vært eksempel at det var sånn...
Det er ingen ting som gikk i helt mening.

Og når vi fortalte Alexander om dette,
så...
Og det er jo også påfallende at de ikke har sagt etter det henne,
for eksempel.
Hadde de sett morgens sosiale medier, voster som så etter han?
Ja, det var derfor han sa jura morås,
for du har gjort det på en annen kanskje,
etter en annen seks.
Nei, det var fordi han hadde sett det på Facebook da.
Ja.
Var det egentlig jura de spurtlede?
Kanskje de spurtlede Vlade Mir?
Ja, eller en soldat som hadde kommet senere.
Ja.
Så det er sånn som...
Det er en usikkerhet som man bare må leve med at det er det her.
Men da...
Og liksom da han fikk høre dette så,
sa hun at...
Hun hadde gått selvfølgelig godt til,
snakket med prester,
hun hadde snakket med synske apemøl,
for å prøve å faen så var det bare selv med seg.
Og da fortalte hun at de synske,
de hadde fortalt at han...
At han er i livet.
Han har slået to det, og ikke husker noe.
Ja.
Det tenkte jeg ikke på som beskjedelsen er,
at han går rundt og har det fint,
men ikke husker hvem han er.
Ja.
Man slår ikke noe henne hun,
det er bare å gjøre dette og gripe
til alle mulige slags siffen,
sånn hvem som kan finne det.
Du har en detalj der,
som jeg syntes var grus,
som var...
For moren var jeg da desperatet
å finne ut informasjonen om sønden,
for hun ville begrave ham,
eller bare finne ut hva som har skjedd,
og hva som er på hove mann, naturligvis, for.

Det finnes jeg til med en sånn diagnose nå,
for det der som heter ambivalent sorg.

Okei.

Som han snakker om mye,
i formiddelse med sånnne familien
til afrikanske båtflykkninger,
som har sunk ut
i midle av det, så er det...
Hvorfor det virker som, på en måte,
det begrepp jeg har mest...

Blir forsket mest.

Som er denne sorge,
noen er borte, men du har ikke fått svar
hva som skjedde med.

Du har sted å plassere.

Du har ikke noe, ikke sant?

Ja.

Og det er jo litt...

Hun går gjennom der, da.

Uviseten, ikke sant?

Er han død?

Er han levende?

Kan han være levende?

Du får tilby en sorgeprosess nå.
Når du fortsatt går rundt og stiller
så mange spørsmål som har skjedd,
så du klarer ikke å se deg til ro,
men når du hele tiden kan se for
de nye skjepene.

Nei, da.

Og så er det viktig for henne
å få vandet gravet,
selvfølgelig.

Vi kan ha en død.

Og så er det faktisk en materiell...
Omstennighet også, som er det at man får...

Hvis man blir drept i krigen,
så utbetal det jo myndigheten.

Det er slattning til familien.

Ja.

Og hun mistenkte jo da at...

Men jeg husker, men at...

At juras dødsfall,
og at han ikke ble funnet og sånn,

på en eller annen måte
var forsvunnet litt i burokratiet
og systemet, nesten litt med vilje
for at myndighetene skulle
klare å spare litt utgifter
på dette, eller det blir antydnet...
Ikke sann, hun er så søgtyngt
og speklerer og lurert på mange ting,
og sånn.
Men en av de ting hun lurt på var
på en måte at det er at
han er savnødt,
og ikke død,
det gjør at de slipper å betale
det slattning.
Det er ikke vanskelig,
så hvis du bare vet hvordan nav opererer
i Norge, så er ikke vanskelig å se
for se at det er land i krig.
Nei, jeg kan...
Har noen system og slasling, sånn.
Og Jure har jo også...
Altså, han har en sønn,
som er på en måte...
Jeg var ett år da han forsvant,
og en kone,
21. gammel kone,
sånn,
han hadde jo et eller et,
sånn.
De ville selvfølgelig ha svaret,
både på materielle høresjekker
og personlige...
Ja, det er sånn jeg skal...
Hørte en historie om en slags
langmarathonløper,
altså en lengeren vanlig marathon,
slags en ørkenløper
i Italiener,
som hadde klart å løpe seg vil
i Sahara-ørkenen.
Og han skjønnte at nå skal jeg dø.
Men det var veldig viktig for han
at han måtte kunne bli funnet,

fordi det er i Italiener,
den form for reglet,
at hvis han ikke blir funnet,
så får ikke familien hans penger.
Nei.
Da var det bare å være savnet i evig tid.
Exakt.
Så han sørg at han fant et lite
slags kapelle i ørkenen der.
Da klarte han å overleve, da.
Han fant noe slagemuser,
og noe greit.
Jeg skrev til en bok om det.
Men det jeg skulle si om hennes
jakt til sønnen i sosiale medier var...
At hun statet liksom ble spemmet,
at det var en tennåring,
en sånn pro-rusisk tennåring,
og det var plaget henne.
Hva var greia der?
Vi opplevde det,
og da var vi sammen,
men vi var jo hos henne ut på...
Det var en vokstopp,
det er på landsbygd,
det er litt uten før det var.
Vi var jo besøkt henne på sommeren i fjord.
Og da var jeg å hatt et, liksom,
ganske ferskstengelig,
han hadde forstundet om å trille det,
men da var det på en måte,
i de første uken,
så slog hun seg,
og mer eller mindre,
til rommet han var drept,
og hadde kommet så mye annen,
liksom, usikkerhet,
og det fortsatt ikke har funnet henne helt rett,
og sånn som gjorde at hun hadde begynt å bli veldig usikker på hva som skjedde.
Ja, og kanskje han er den,
kanskje han sitter i rurisisk fangskap.
Og så hadde hun jo lagt ut disse etterlystningene på isosanmedelsen,
med bilder av verden,
og telefonnummer,

og sånt,
til henne,
og så ringte det stadig folk til henne,
veldig mange for å hjelpe til,
for å si, for å forslå dette,
har du testet dette,
har du sjekket iandeks,
eller har du,
eller jeg kjenner en,
unker min er fra Novo Sessenske,
han har sagt at,
og så viddes videre,
men det ringte også folk,
midte på natten,
og sånn,
og hva skal man si,
hødde de med henne,
på en keine,
på ulike måter,
russere som ringte og sa,
det er bra,
svinner drept,
og så videre,
så videre,
en som ringte han,
og ringte henne,
og sa,
mamma, det er meg, det er djura,
folk som ringte bare for å gråte,
eller for å skrike,
eller for å rope,
liksom nas i hodet henne,
og det ble lurtet egentlig på,
hvordan,
hvorfor,
altså,
er dette organisert på noe måte,
og mens vi var sammen,
så ringte en dame til henne,
og sa,
hei, har du funnet djura?
Nei,
ok, gå på denne profilen,
og noe klassenikket,

som er en gammel tussis,
så sa vi dem,
ja,
og så gjorde vi det først,
og klassenikket,
jeg var før,
du har tatt i kontakt med moren,
eller med dere?
De ringte moren,
eller en dame som ringte,
en dame som ringte moren til djura,
og si bare det,
hei, har du funnet djura?
Nei, ok,
sjekk denne,
siden på,
sjekk denne,
på noe klassenikket,
og så la på.
Ok,
og i sånn dramatisk.
Ja, veldig mærkelig.
Og så,
og der skjedde vi mens vi var det,
så vi prøvde å finne denne personen
på noe klassenikket, da.
Og noe klassenikket,
jeg er blokkert i Ukraina,
men som er,
vi er penner,
og sånt,
så kom jeg kommende til rundt,
men vi fann ingenting, da.
Nei.
Men noen måter senere,
så fannt vi en av,
en av bare,
ukrainiske fixer, da.
Fannt en side,
som viser,
hva er en sånn,
en Dombaskar,
antagligvis,
i Midt og Kjørni.

Var Dombaskar si,
en Rusyr som bor i
Ukrainsk område, eller?
Ja, eller en Ukrainer som bor i
Østukraina,
eller...
Ja, en Rusysk kontrollert område.
Ja, en Rusysk kontrollert område.
Ja, en Rusysk kontrollert område.
Ja, en person fra Donetsk, da.
Ja.
Som,
skrev,
som legger,
som har, som lagt ut av,
visst mange bilder av,
drepteukrainsk solater.
Ja.
Noen er bilderalik,
noen er bilder av,
bare sosialmediebildene,
og hvor de skriver, liksom sånn,
ha noe nase i personen,
drepte,
se på den,
helten,
i anfølse til en,
nå er han død,
som en gris, og så vidt.
Ja.
Og han hadde,
lagt ut bilder av,
en av hennes etterlysninger,
av Jura,
så han hadde bare screentrottet det,
og så,
tegnet en kryss og vansiktans,
liksom,
nå er,
noen,
nase,
fan,
drepte,
og så hadde han så lagt,

med telefonnummerne,
til,
Oleksandra,
og til hans kone,
til Juras kone,
og sagt,
her kan dere ringe,
og føke med dem liksom,
og føke med dem,
eller gratulere,
eller,
her kan dere ringe,
og svindle det for penger,
eller,
derfor så,
er det mange som har gjort det.
Ja.
Så det er veldig spesielt.
For en dusst,
altså,
det er bare sånn,
selv om man er i krig, liksom,
jeg skjønner liksom ikke,
hva er det man kan ha opplevet,
som,
proreser,
i det området,
for det er til å gjøre sånn.
Man kan bare være,
altså, det er nok med én gjerning.
Finde så gjerninger, ja.
Finde så gjerninger,
og når du har kriget,
det kommer en krig i tillegg,
så,
kan du ta det kanskje under herfor.
Det er frukt bare jord for gjerninger.
Ja.
Men det,
ja,
det føler du da ikke til,
nå, den etterlysningene,
sosiale medier?
Ikke noe,

ikke til,
altså,
det første til stedet,
hun fikk jo mange,
ulike opplysninger,
av mellomindriøp,
som,
alt er,
men det løst du aldri,
problemet, måtte.
Og så var vi jo,
da vi kom med oss,
det høyde vi med til stedet,
vi kom med oss,
og så faktisk ut på,
at de gjorde det.
Det var en firm i traktøret,
så kunne de kjøre oss ut.
Og da fant vi også,
en bil som vi troer,
er den bilen han har kjørt.
Men som man jo,
kan ikke vite om,
vi fant en bil,
det var en landsbyinnvilje til frontlinjen,
som heter,
der frontlinjen hadde vært,
hvor det slaget fant sted.
Dere kom dere dit,
og stod da,
med føttene,
der,
det dere har skrevet,
eller holdt på med,
i mange måneder fant sted.
Hva ser dere der?
Det var jo litt sånn,
det var egentlig en veldig dramatisk landskap da,
det var jo bare sånn,
veldig tynneskoglinjer,
og store,
jorder,
med en massant dramatisk tak,
hengende over,

det var jo litt ureske egentlig.
Og så fant vi først,
noen rake,
russiske biller,
eller et stidsvognør,
og personell kjøp til.
Og så fant vi tre ødelagte ukrainiske,
som stod på rekke,
og så fant vi en del sånn,
tidfra å kjøre til,
kjøre til.
Vi fant,
faktisk,
en forkastet sånn,
javlin skytter,
en sånn basoka,
det var mange kaller.
Vi fant en del papirer,
litt sånn forbrente rester av solater,
vi fant en annen tid i det papirene,
til en ukrainsk kvinnelig soldat,
som i senere fant ut at
det ble drept allerede i februar,
og et helt annet sted,
så hennes idepapirer gjort på det jord der,
og et mye stegere må se.
Men hun tilhørte samme troppen,
som de andre soldatene som har tatt det med seg.
Ja, de har tatt det med seg.
Og det fikk vi vidt til mordene,
til hun soldaten.
Og så fant vi til,
også han er lokale traktursegførene,
han visste jo hvor ting var,
så han feilte det,
men enda en bil lenge bort,
for ingen av disse bilene hadde mangelig toppen,
for å si det sånn.
Nei, ikke sant, ja.
Så det var ingen av disse,
dere kunne knytte til,
dere visste om juras.
Nei, så sa han,
men det er enda lenge bort,

så gikk vi lenge bort,
i taken,
og pludselig så står det en,
BTL-80 med nesa,
men han kjørte rett inn i tre.
Tre, jeg har brukt ut.
Den har to store,
30mm kraterhul i rompa,
og toppen er sprengt av,
og ligger litt bortenfor.
Ja.
Og det er jo da historien,
at juras,
dem der har blitt fortalt,
at han skal sitte i det tårne,
og blitt kastet opp i luften,
og et stykke bort,
og nå finner dere den toppen,
et stykke bortenfor en bil, så mangler.
Ja.
Da skjønner dere at, ok,
det er her det skjedde, liksom.
Ja, vi kan ikke,
men det er anterre.
Ja.
Og vinklen stemmer litt,
med hvordan de to gutter har,
de som vi snakket om,
som hadde sett det hele,
de vinklen stemmer med deres hus,
så de kan ha sett det.
Ja, det er ikke sant det.
Det er ikke sant det.
Så da føler vi jo,
at vi kommer altså ikke mer med det,
å finne en bil som er denne.
Så vi anterer at det var denne.
Men da går det vel der,
å tenke,
vi vet det godt nok nå,
så finner vi...
Dura.
Finner vi han?
Ja.

Det finner du ut.
Og det gjør vi jo.
Altså, vi fatter ikke,
men vi letter godt.
Kan du finne på å være landminder der?
Hvor forsiktig må du være,
når du bare går der?
Egentlig.
Veldig forsiktig, ja.
Det kan du finne til å være
landminder der.
Samtidig så er det som...
Det er ikke sånn...
Det er ikke sånn veldig god grunn
for at det skal være
minelekt akkurat der.
Nei.
Det er på en måte bare ut på jordet.
Men han,
bodnen som egde jordet,
vil ikke kjøre over jordet, for eksempel.
Nei, eksempel.
Han vil bare kjøre rundt for han visste
at det ikke var minelekt det.
Ja.
Så vi kjørte en lang omvei
for å komme ut hit.
Og man kan vel sikre det under å matt
om man står akkurat der.
Så er det ikke det første man tenker på,
fordi man er på en måte så gyr av
hva vi er her.
Ja, man gir av det,
så skjer kippet ting ut.
Her har man vært i hodet
så mange ganger.
Ja.
Og sett for seg dette snarre.
Og nå står vi her på en måte,
kanskje.
Men det gikk jo fittig.
Men dere fant han ikke?
Vi fant ingen på en måte menneskeligere
rest i det der, i det her tatt.

Så det...

Ja.

Det tyder jo på...

Vi kommer jo snart til

på en måte

hva man fant ut etter hvert.

Men det tyder jo på

at han ikke har blitt sprengt

i filerbiter der.

Og kroppen han som har vært ganske

inntakt, har blitt hentet.

Ja, det kan man ikke...

Utifra hva du vet,

hva tror du skjedde

etter han ble føke opp i luften?

Etter at han blir trofet av

levende eller død.

Så har noen, tror jeg i dag,

tatt med seg,

liksom han,

et eller annet sted.

Og så...

Til skolen?

For eksempel, hvis han var levende? Kanskje?

Fordi det ble jo funnet

levninger som kunne

kobles, altså,

som ble bekreftet.

Men hvordan var det?

Altså, etter at vi

hadde vært i Nåmesneske,

så dro vi da til

Viv og besvakt i Oleksandra

for å fortelle ennere

de ting vi hadde fant ut på måte.

Og hun var jo klar

at vi var der,

at vi var der, og sånn.

Så hun satte og ventet på måte på

bare enn vi hadde fant ut

og bilden vi hadde tatt.

Og så...

Og da hadde hun...

Det hører jo med til Stogoren,

at vi måtte søke tillattelser
for å komme til Novo.
Novo.
Vi fikk det ikke innvilget,
eller de svarte...
Tillattelser til ukrainiske
mine døter, eller?
Fordi dette var liksom en sånn...
Jeg hadde en ulike kategorier
på fronten byer steder,
og så hadde du liksom
bakfrontelen i områder,
og så hadde jeg, ja.
Og dette var litt sånt område
hvor man trengte tillattelser
for ukrainiske mine døter for å komme.
Og den søkeprosessen
innebar at vi måtte fortelle
dem hva vi skulle der.
Ja.
Forholdsvis detaljerter.
Og det vil man jo egentlig aldri
som en sjovanist, liksom,
har man ikke lyst til å gå med på det,
på en eller annen måte.
For det...
Man skjønner jo at det...
til om de sier at det handler om sikkerhet,
så skjønner du at det også handler om...
Kunne styr informasjonen.
Kunne styr om hvem som skal vore,
og sånn.
Og hvilke store de er interesserte i å vekke,
og hvilke de ikke er interesserte i å vekke, og sånn.
Utan det er noen stor grunn
for at de ikke skal være interesserte i å vekke,
dette da, men...
Nå henger jeg bare igjen med.
Hvilken by skulle dere...
Fordi nå i hovedet mitt
så står dere ved det panse
det dårne som har forsvundet.
Ja.
Også...

Og det er jo da i den nå...
Det er der.
Og for å komme dit,
så måtte vi ha et ladelse.
Ja.
Og det er jo mange veis beringer.
Så vi er tilbake i tid der nå.
Ja, vi er tilbake i tid.
Hvorforandre kommer det dit?
Jeg skal ikke gå så veldig langt inn i det.
Det er poengeret der.
Vi måtte søke å komme dit.
Vi måtte i den forbindelsen skrive hvorfor vi skulle dit,
inkludert navnene hans.
Ja.
Og vi fikk ikke ladelse,
så det ville bli sent det rundt omkring i bureaukratiet.
Det skjedde heller som ingenting,
og så besluttet vi at...
Vi bestemte oss for å dra uansett da.
Mm.
Men når vi da kom tilbake til,
eller vi vet det hadde vært,
i noe for svenske,
så hadde ukranske myndet.
De plutselig ringte og sagt,
vi har fundet nå.
Ja, ikke sant da.
Og det kan man også...
Hun er jo det å bestemme at...
Det var fordi vi hadde ringt da,
uten nanske tronister.
Og derfor misdenker hun at det ikke stemmer,
at det er han,
eller misdenkt hun at de hadde jobbet litt ekstremt,
og som det var oppmerksomhet rundt denne saken.
Ja, exakt.
Begge dele kanskje.
Jeg vet ikke.
I hvert fall hadde de vært, de var der,
også dagen før vi visste seg,
så han var etter forskerne i den landsbygden.
Ja, exakt.
Og så...

Og da hadde de ringt og sagt,
at vi har fundet noen levninger,
som vi er 50% sikre på at det er han.
Og da var vi sammen med henne,
og vi kunne vente på den telefonens samtalen,
fordi de skulle ringe den dagen.
Hvor hadde de fundet det?
Ja, det hadde ikke...
I noen av svenske landstedet.
Ja, exakt.
Og så ringte de aldri den dagen,
og så noen uke retter på,
så fikk hun da beskjed fra dem om at...
Nei, det var ikke.
Nei, det var ikke han.
Og da er hun nær og levert denne, og sånn, så de kan teste.
Ja, det gir de mye visst til å være det,
at jeg er veldig til å melde noe sånt,
og si sorry, det var kanan.
Ja.
Og så går det noen uker til,
og så ringer de og sier,
nå har vi fundet den.
Ja.
Men det at du da er for den første,
hvor de sier nei, sorry, det var kanan likevel,
det styrker jo...
Dels er ved det.
Ja, jeg synes det.
Ja.
Ikke det rimlige å anta det.
At det ikke bare var sånn,
nå er det en sjonister som masser der,
herregud, okay greit,
det er han liksom.
Men de referert til en DNA-test,
som de mette var 99% match,
som i den av verden betyr, det er han.
Ja.
Er det mulig å ettergå det,
da måtte du bedt om å få mer...
Altså, det er kanskje...
Ja, vi har bedt om å få de opplysningene.
Ja, og det har ikke vi fått.

Nei.

Men...

Jeg vet heller ikke hva...

Altså, hvor stor har vi kunnet ettergått,
når vi viser det til en...

Det har måtte vært på å få en liten sample retusjett.

Ja, det har vi fett sikkert spurt om.

Men det var...

En litt morbid.

Det er litt morbid,

men i hvert fall så hadde de funnet noen ester,
og det der de funnet var en bit på måte av kropp,
som matchet,

og den biten av kropp,

ble funnet,

og dette skjønner vi,

og riktigt hadde ikke,

men det har vi mange ganger,

plød og funnet,

og grav i hva det kan bety.

Men i følge myndigheten,

så ble det funnet,

sammen med tre andre soldaters levninger,

på samme sted,

og det var i betong.

Altså, det var lagt i betongene.

Så da betyr vi funnet et eller andet i betongen.

Hva det betyr, vet jeg ikke.

Jeg synes det høres som det betyr,

eller vi har på en måte spekulert,

og om det er...

Det betyr at det er en form for gravlegging, liksom,

at noen har på en måte puttet de et hull,

og så helt det er betong over det, for eksempel.

For eksempel.

Flyt.

Nå ja, så masser knust murstein,

eller...

Jeg skjønner ikke helt hva det betyr.

Men dere fikk de ordene ettersett i betongen,

så er det dere har å forholde dere til.

Vi har spurt,

og huden har spurt dem,

hva det betyr,

de har på en måte ikke gitt noe mer informasjon.
Men jeg hadde...
Det er ikke sånn at i betongen på ukrainisk betyr,
vi er helt sikre, liksom.
Vi har funnet da.
I hodet i stedet.
Ja, så huden får heller ikke dette.
Så det er veldig merkelig.
Men det er jo da...
For eksempel, så må det betyr at det ikke var ut på jorden.
Vi har heller ikke gitt oss eksakt sted,
for disse resten.
Og i betong må det jo kanskje være i landsbindet.
Men kanskje det er en måte å pågrave legge noen på,
for eksempel, hvis man er en griksone,
at man bare heller over betongen,
for at det ikke skal stinke på en måte.
Ja, og du kan tenke så at russerne som hente
at de så døde ukrainske soldaterne,
ladde med et hul og tog steiner oppover, liksom,
i betongen hurs steiner oppover.
For eksempel, ja.
Men i hvert fall så ble det der med gravelse,
og når hun var med på,
og da hun gikk på dagen han skulle begraves,
så fikk hun se på måte hva de begrabte.
Ja, og det begrabte han om det.
Ja, og huden fikk se da som de gravlet var,
til og til en av hans uniformer,
og person og person i hjenstene som de la oppi der.
Så var det da en pose med noen rester da,
noen betongrester og noen bemrester,
og det var egentlig veldig lite rester.
Og det var det første og fremste en del av det som ser ut som en del av en armna,
med litt av den uniformen på.
Og det ble begrabet da.
Og da er jo Alexandra på en måte fortsatt usikker
både om i det hele at demmer,
men hvis det går ut at det stemmer,
så er det jo sånn at du kan miste en arm,
og overleve på en måte.
Så hun har etter begrabelsen,
har hun fortsatt ikke slått seg til ro med en situasjon?
Han har ikke slått seg til ro, men det ser jeg.

Hva med i dag, hvordan har kommunikasjonen med henne vært siden?

Vi har...

Lurer hun fortsatt på hva som har skjedd med søndagens spørsmål?

Leveret går videre, hun har jo et barnebarn som er hans sønn, og hun har en sviggeratter som hun har veldig nærbordokket og har veldig nærkontakt med.

Og ja, de har hatt på en måte fortsatt på merhjulpansjonen, men verken vi eller henne er funnet om merhjulpansjonen.

Vi fikk jo faktisk etter mange, mange uker med forsøk, så fikk vi plutselig et svar på en innsynsøknad

hos militæret direktningen i Ukraene.

De tar tid til å besvare innsynsøknad.

Ja, det tok vi lang tid, men da de sendte den,

det svarer da, flere uker etter begreelsen,

så skrev de at han har ikke fuddet.

Han er savnet.

Back to square on, liksom.

Men det er bare forsinkelse i brukeretidet.

Sånn setter jeg at det kan være en beskjed med legger på en måte.

Jeg vet.

Når du snakker med moren, Alexandra,

er det sånn at hun går rundt og har masse formeninger om krigen,

eller er du mest fokusert på sitt og sine folk?

Ja, vi er jo veldig klar for meningen om hva han tenker om russere, for eksempel.

Men også veldig, veldig sterke meningen om byrkrati

og korrepsjon i Ukraina, for eksempel.

Det føles ut som en sånn, jeg kjenner en typen fra Norge følelige.

Sånn, en facebook- og appersjon fra Gulen, liksom,

som bare skal hente malpakket til sendelsen,

og plutselig han dropper skikkelig tragedie.

Det er en utrolig russtærk.

Det er jo ikke sånn rent materielt som det har vært hatt, liksom.

Det er utrolig mye energi,

og det har vært mye opptatt av oss.

Vi har jo blitt gått sent med dette vært, liksom.

Og en gang vi skulle ta tåge hjem, eller fra Liviv en kveld,

i fjordet vinter, eller på Sempahøsten,

så skulle vi ta tåge til Polen,

og det hadde vært sånn bombing,er,

langs, det hadde vært bombing,er også i Liviv, mens vi var der,

og vi hadde vært sånn, de hadde holdt oppover med russene en stund i høst.

I fjordet høst hadde vi holdt oppover en masse bombing,er,

som du sikkert har fått med dette.

De sendte, liksom, 100 raketer samtidig, eller 70,

og prøvde å treffe masse strømmandegget.
Og det hadde vært et sånn masse angrep
denne dagen vi skulle hjemme fra Liviv en dag.
Så tage som kom fra Kiv innom Liviv,
og så skulle vi ut.
Det var et forsinket.
Men de kunde litt mye,
og jeg må virkelig si at de tog inn i køren er veldig imponerende,
og de fortsetter å gå og ta større dragen.
Koster du ikke å ha tagesystemet?
Det får vi ikke til i Norge engang.
Det var mye til bra.
Men da var det tage forsinket i tre timer,
og hun ble, liksom, stående på perrongen ned og stafte.
Hun nekkte at det la oss, liksom,
hver del enn før hun var, at hun skulle gå på feil tage.
Og det er veldig hyggelig.
Og det var jo minus 10, minus grader på en måte.
Så hun er veldig...
Hun er en veldig flott og omsveksfull person.
Gjør du deg noe tanker?
Hvordan endrer ditt perspektiv?
Det er jo mange i Norge som sitter og praterer,
og har veldig mange meninger om kligen,
og mener de av rett, og at de sitter på alle svarne.
Har du...
Jeg kjenner jo deg, og vet at du sikkert ikke er veldig bastant før du drar dit, da.
Men endrer ditt perspektiv?
Hvordan endrer ditt perspektiv å se det på sånne erthold,
og oppleve disse historiene, liksom...
personlig, liksom, nå til å se?
Nei, hvordan endrer det?
Eller blir man bare domere av det?
At hvis du kommer fornærme, så er det egentlig vanskeligere å se riktig på ting.
Man blir jo liksom litt mindre opptatt av hvem som sprengte...
Nordstream?
Nordstream, for eksempel.
Ja, det er faktisk noe færdig.
Man blir jo mer opptatt av at liksom det er rekte livet vårsjebner.
Men utover det er jeg ikke.
Jeg prøver å ikke ha alt for sterke meninger om fredsamtaller,
å våpen leveranser og sånt ting.
Tantidig noe må jo tenke hit og dit om de ting av.
Absolutt.

For det er jo de avhjølstene som på en måte gjør at jure er i krig, da.
Og en av grunden til at vi valgte å følge den historien som pastett
var jo å følge sånn av en sånn abstrakksjon i mye andre daglig deknninger.
At det blir mye, liksom...
Ja, her er det så mange tankser, og her er det så mange Jablin raketter,
og så er det noen F-16-fly, kanskje det, kanskje ikke.
Altså, er det noen Hymars raketter.
Og alt det der er jo litt sånn...
Det er kjempeinteressant, men det blir jo litt abstrakt.
Og når man snakker om fredsamtaler eller like, for eksempel,
så snakker man ofte om kostnaden det her.
Og så snakker man selvfølgelig om kostnaden i liv og blod.
Man kan snakke om kostnaden for våre samfunn og våre strømpriser og sydere og sydere.
Men en av grunden til at vi tenkte at dette var en historie å følge som pastett,
er jo for å komme forbi den abstrakksjonen,
om man kommer så tett som å hoda mulig på en måte ett liv i den statistikkene.
Ja, et liv, for det er jo... Hva er det i ortaket?
Et liv av en tragedie og tusen statistikk.
Her har vi ikke viste somer inn i den statistikken.
For det er jo sånn, man snakker om 8000 soldater.
Oi, det var få som var drept.
Så det er jo sånn det...
De talene er jo bare... De har jo på en måte stått stille siden Mayfjord,
så de har jo jo ganske sett feil av de offisielle ukrainiske talene.
Ja, man venter ganske mange år før du får en helt realistisk salg.
Det tror jeg nok.
Men ikke sant, det er jo så mange jeg drept,
men det er også tusenvis av savnende soldater,
så dette er jo...
Ja, og bare sånn å ha skikkelig vondt ryggen i resten av livet,
og så er det jo skift.
Men i en sånn statistikk, så tenker man på det som ingenting.
Det er jo...
Ja, så ikke sant, så det var jo å håpe at man kan liksom...
Hva betyr det, da?
At...
At...
Eller å si 30.000 soldater savnende, liksom.
Hvordan ser det ut for familien?
Hvordan ser det ut for dem, hvordan kan man finne det?
Hva smerser det med dem?
Så videre.
Etter dere enkelt mer eller mindre ferdig med denne saken,
så får dere pludselig en melding for å endre å prøve

å få kontakt med tidligere i prosessen.
Hvem var det?
Det var en fyr som heter Victor,
som vi visste at var en av de andre soldatene
som hadde vært med i der slag i 5. april.
Vi klarte å spore ned
to av de som hadde overlevd,
som vi tror hadde sittet i samme bilen som han er.
Ja, som da kan sitte på egentlig alle svarene man har.
Hvertfall på en måte å ta oss helt ned på det stedet der det skjedde,
og fortelle oss i det tallet hva som skjedde der, da.
For eksempel at det hadde kommet noe rusere å hente av det du er.
For eksempel at vi løp.
Eller jeg så at han døde, eller liksom.
Men det var jo litt vanskelig å komme i kontakt med.
Altså av de som var i den bilen,
så var det jo en som ble drøpt av en skutt.
Eller hvertfall det.
Vi trodde det var i den samme bilen.
En som ble skutt på drøpt på stedet.
Og så var det en som mistet en bein,
en som mistet en arm.
Han som mistet en armen,
han var også meddikk i den tropen.
Og generelt virker som han var veldig god på alt han rød med.
Men han var et eller andet sted i Europa og fikk behandling.
Så han hadde aldri kommet i kontakt med.
Og så var det de to som vi klarte å finne det.
Han ene var chaufføren som kjørte bilen.
Og det er jo interessant for det er jo mange spørsmål rundt den kjøreturen
på en måte som vi har vært norskjærre på.
Hvorfor de kjørte akkurat?
De kjørte for eksempel dette over et jord.
Da de kjørte rett på den ruiske tropen.
Det kjørte i dette av et jord hvor du ville litt mer mening egentlig kjøre rundt det jordet.
Og bare hatt noen tre linjer og sånt.
Så vi har lurt litt på det.
Men han ville ikke snakke med oss.
Han sluttet bare å svare rett.
Og vi var chaufførene.
Og vi har sendt han mange mange hemmelser og prøvde å skrive et beskrivelse av
situasjonen som vi forstår den.
Og han har spurt om han kan ge litt mer tommeropp eller ned på det.
Det har vi helt veldig nå stedet eller hva.

Men han har gjort det på sin måte ganske klart.
Han ikke har litt så snakk med oss.
Hvorfor tror du at det er dramatisk?
Eller at han ikke stoler på dere?
Det kan være alt.
Eller hvordan skammer seg over?
Han hadde ordet samvittet for at han kjørte det.
Vi vet jo at denne bilen hadde du kjørt inn i tre.
For eksempel.
Ja, det er litt flert når jeg er chauffør.
Eller han kjørte inn i en trelinje for at det sprater seg for å komme seg under russerne.
Men eksempel er mange ting han.
Og det kan være selvfølgelig.
Hva antaglig så er det?
Svært smert smert.
Hvor han tenker på den situasjonen.
Det kan så han at det måtte ikke være greit å snakke med tronister om detaljer fra et militært oppdrag som du har vært med på.
Det er kanskje en tanker som at en mislykket operasjon fra Ukrains side.
Eller bare at det kan brukes av Ruslan.
Ja.
Absolutt.
Og det minste kan være en hiper kanskje før.
Det kan være at hun høyder seg rundt.
Han hadde ikke pristakket meg.
Han gjorde det for ganske til at han ikke ville det.
Men så fikk vi til slutt svar fra denne andre soldaten.
Som har sett jura på en måte blitt sprengt ut av bilen.
Som heter Victor.
Og det var en soldat som hadde møtt.
Han kjente ikke jura fra før, men hadde møtt jura noen dager før dette slaget.
Og de hadde grillet sammen og litt sammen selvig.
Så han kunne fortelle oss ganske mye om de dagene som ledde opp til dette slaget.
Og hadde jo veldig mye kritikk av ledelsen i tropen.
Ja.
Og så fortalt han at de hadde jo en overvakningstroende i tropen.
Og den tropen består av eksempel, sånn en personalt kjærered.
Og så er det fem soldater i hver bila.
Og så kjører de rundt.
De som råder å få en ulike oppdrag.
Og det var selv mye venting.
Og han fortalt at utstyr var det veldig dårlig stand.
Så han bytte ut den dagen kvelden før dette slaget.
Og liksom de teamene som ledde opp til dette slaget.

Så måtte de bytte bil to ganger fordi de brillene brøtt ned.
De måtte stå opp og sånn.
Så det gjorde at de kom og går i mye siden i en eklig skulder.
Den dagen, han sendte også en screenshot av ordene han hadde fått.
Som han hadde fått via signal.
Så han...
Den er vikturere ut av BFRI Pressen.
Ja.
Han følte seg veldig dårlig behandlet av militæret.
Og han synes... Han mener at det var en veldig stor grad.
Inkompetanse hos kommandanten.
Nå da.
Som følte til at de hadde dense person de hadde vært i.
Som de aldri bør det ha gjort.
Og han fortalt at de hadde en overvåkingsdroende på trappen.
Og den kunne de jo brukt og brød ha brukt.
For å undersøke noen kilometer foran der hvor de kjørte.
Og det er egentlig prøvd å se det unna man skal bruke.
Men det brukt de ikke dense personen.
Hvis noen tilder så hadde chefene brukt en overvåkingsdroende.
For å overvakne dem.
Og da hadde de liksom reportert inn at det ligger bare solen og koselere liksom.
Åh, ja.
Sen for å jobbe.
Er det så usærløst bruk av ressursene på en måte da?
Ja.
Så han mener at hvis de hadde brukt en overvåkingsdroende.
Sånn som de skulle når de kjørte inn i en landspind.
På dette tidspunktet var de litt usikker hvor ressursene var.
Så det er så større grunn til å bruke en sånn dronning.
Så hadde aldri dense personen oppstått.
Så han hadde mange veldig dræsengaplussninger.
Både om sånn og om stendetter.
Men i tillegg så hadde han kunne han fortelle oss om liksom alt som skjedde med ham.
På det slaget da, mens det skjedde.
Før du nevner det.
Så vil jeg bare nevne at det er en sånn cool detalje fra om Mossad.
Den israelsket retningstjensten.
Og du har jo da ødisk å ha bodd israels.
Jeg skal ikke israels plane for deg.
Men jeg synes det er morsomt at...
Jeg mener å huske at de har et system der hvor det er systematisk satt opp slik.
At du skal kunne klage til din chef sin chef.
For å unngå sånn at sånn ledd min kompetanse.

Holder igjen ressursstærke flinke folk da.
Som har legget en kritikk mot sin chef.
Så skal det lagt opp til at du kan bringe fokus på din dummerchef.
Det høres ut som jura...
Nei, han Victor, jeg er nødvendig.
Jeg har vært i Mossadet siden.
Men at det skulle ha hatt noe sånt forplast der da?
Ja, det kan godt tenkes.
Jeg må jo liksom undersøkke at vi er her i riktig nok prøvde å få tilsvare og sånn.
Ja, ja, ja.
Men de har ikke vært til å snakke om det.
Den ukranske herrerne har ikke fått mulighet til å utholde seg.
Nei, det er ikke en sted der.
Det er ikke det du støter å forsvare seg.
Men hva var det Victor sa til dere da?
Han forteller jo denne historien om at de har kjørt...
Altså først det, du har gitt en og en halv timeslank lydklipp.
Han svarer til dere.
Vi sendte den, først når vi endelig kom i kontakt med han.
Så fortalte vi hvorfor vi ringte og hvem vi prøvde å finne ut mer om.
Og å apemøde sammen og forstjente at han hadde vært i stedet.
Og spurte om han ville hjelpe til å oppklede noen ting.
Og så sa han ja, det ville hjerne gjøre.
Men så utgjorde lang tid før han svarte mer utfyllende.
Men til slutt enten vi bare sendte ham spørsmål.
Så vi sendte han...
Jeg ble sånne ivere, for han sa at jeg kan godt sende meg spørsmål,
så kan han se hva jeg kan svare på.
Og man lurte på alt innom han har endelig møter en fyr som har vært der.
Så jeg sendte han jo sikkert 28 spørsmål rett og slett på rekkorad.
Fra helt detaljer til tingene til mer generelle ting om
hvordan var det i huken før han, hvorfor var det...
Og så spurtet han om han kunne svare.
For egentlig hadde vi tenkt å ringe ham,
så var det veldig sånn, jeg ville ikke snakke på Zoom,
jeg ville ikke bli filmet for eksempel.
Fordi at jeg... Ja, men gud, hvorfor?
Men til slutt så venter han at man hadde sendt oss et lydklipp.
Det er veldig vanlig i mange land.
Jeg skal bare lakke meg ikke at det kan sende ham.
Du er også litt glad i det, for så vidt.
Ja, vi holdt på med det som vi tog i 2016 eller noe,
bare bruker lydklippet.
Og så har jeg sluttet meg.

Nå er jeg litt slåbinn igjen.
Det er egentlig ganske greit.
Men det er veldig retterende...
For eksempel for å legge leileter i Israel,
det er veldig for færdelig når vi skal sende dem.
Hvertfaldig sendte han et lydklipp på halen av en time,
hvor han ikke svarte seg direkte på spørsmålene,
men på mange av de,
men mest ble han en monolog om hans liv før hern,
og hans liv under krigen,
og hans liv etterpå.
Han ble såret i dette slag selv,
og er ute av militaren,
sikkert også en grunn til at han kan prate.
Så hvordan hadde det skjedd den dagen?
Ja, det er jo...
Nå lese artikeln ned.
Den dagen som sagt,
hadde bilen brutt sammen flere ganger,
så han var opprindelig ikke på lag med Jura på en måte,
men ble plassert i sammenbil som han,
og så brutt denne bilen sammen,
så ble han plassert på det andet.
Så det viser at han ikke satt i sammenbil som Jura,
opprindelig.
Og så hadde de vært ute på Tokti,
ja, det var oppdrag om å kjøre til noe av oss der sinske,
og liksom rekko-konosere,
siden det var russet der.
Og så hadde de...
Han beskriver det som en helt slutselig hendelse,
at det...
som han sier,
som er litt sånn...
Hva skal man si?
Charmeren, eller liksom,
interessant at han sier på den måten,
han sier at ingen hadde fortalt også at det skulle bli skitting.
Nei.
Han hadde egentlig forventet at vi hadde,
vi hadde så pass mange folk her som har så mye jobb,
og avdvarer om at nå kommer det noen.
Ja, kanskje.
Kanskje det er han som...

Det var ingenting fortellet han,
som hadde avdeles liksom,
av de ordene vi hadde,
eller av de...
den briefen, det hadde fått,
som skulle tyde på at
de kunne ha en skarp sitt for sånn, liksom.
Nei, ikke sant.
Men plutselig så begynte det å norske det,
på dem.
Og de finne ut at,
for at de hadde kjørt rett inn i liksom,
en svær russisk strop,
det er seks...
seks panser,
mogenir,
blandt en sånn T-62-tanks,
T-72-tanks,
som vinner å skitte på dem,
og de er kjempenærme,
altså de er sånne herme som 100 meter kanskje,
og russene har gravt seg ned i trælinjen,
på en av de orde som de kjører rett over.
Så de går til rett i en fell,
når de kjører rett i en fell.
Også forteller han da at,
og da blir det et kaos liksom,
og bilen han sitter i blir truffet veldig tidlig,
veldig fort.
Så de forudrommet at de må hoppe ut av den bilen,
og han hopper ut,
og den bilen tror jeg klarer seg fint å kjøre rett på,
men de hopper ut av bilen,
og da står de plutselig midt på et jordet,
med kulere og bomberreinrundene på en måte.
Og da løper de bak en anbil,
og det er den bilen han mener at jure har sitt i,
så hjemmer de seg på at de bakte den bilen,
og så skal den snu for denne,
og så må det gå til denne fellen,
så skal den snu,
og det er den detaljen som vi snakket om tidligere da.
Men sånn at det er en swingradius,
som er veldig dårlig,

så det er ikke bare å snu den bilen,
det er en lang parangtes...
Exakt.
Det er en lang prosess å snu en sånn bil,
det er ikke som en sånn...
Det er jo sikkert hvilket eksempel han bruker,
men en vanlig personbil kan man bare snu en gang,
mens denne bilen er så bare stor, komplisert,
kjør til et detaljtid.
Tjenighetelsen og katten er så tålet å bli beskutt da, ganske mye.
Så de hjemmer seg bak denne bilen,
men så begynner den å snu på en måte,
og så får de beskjære,
de bestemmer seg for å kaste seg opp av den bilen.
Opp på et slags lasteplan?
Det er en så stor...
Det er en så stor panserbil,
så en poeng er bare at for å bli med den bilen til sikkerhet,
så bestemmer de seg for at de skal klattre opp på den,
å kjøre går i med den.
Men han er så liten, Victor.
Han skriver han 160 høy.
Han skriver han 160 høy.
Og han er jo tungt i utstyr på seg,
og riffler at mulig sånn, så han klarer ikke å klattre opp på den,
han klarer ikke å drase opp.
Og den er jo i tillegg i fart,
så han blir bare sånn hengende av den,
og blir drasset langs bakken,
og blir ganske skadet i beine,
fordi beinene sitter fast i en sånn bevegelig grei.
Og så slipper han seg ned,
og da er han på en måte bare midt på jordet,
og så klarer han å løpe ut i skogen,
og han forteller at han ikke forstår hvorfor ikke rutser han å skjøte han,
for det er ikke nybære i ort.
Men jeg vet ikke noe så gjør ikke det.
Og der da han ser tilbake på den bilen
som han har sluppet.
Ja, snur seg og ser på den bilen han løper fra.
Ja, snur seg og ser på den bilen han løper fra.
Og da eksploderer den,
og så fiker skyttetørene opp,
og han mener at det var hjulet.

Ja.

Og så har han en lang historie etterpå,
om hvordan han kom seg videre ut,
og hvordan han traffe en andre som var i Europa,
og fikk beskyttet armen sin.
Han lå to timer alene på jorden,
og tok tunnike på seg selv.
Det er veldig dramatiske historier,
men vi har på en måte fokusert på det som han med jura er.

Ja, ja.

Men han så ikke jura,
eller han vet ikke noe mer enn at han så det etterpå,
når han besprekt opp på menta at der var han jura,
som han hadde møtt par uker til å bli tjent med.

Ja, ja, nei, krig suger.

Krig suger.

Det må jeg si tusen takk for at du kommer her og dere den historien,
og du hadde ikke kunnet gjøre det,
og du hadde fått dra ut for morgenbladet å skrive den,
så det er jo på sin plass å anbefale,
og kjøpe morgenbladet og leseartikeln.

Absolutt. Det har vært kjempebra,
hvis folk kan kjøpe morgenbladet og leseartikeln.

Ja, og jeg får sersett ikke.

Ikke så dyrt.

Det er veldig mange bra saker i morgenbladet.

Ja, det er det.

Både på internet,
morgenbladet.no.

Ja.

Og i papiravisen, hvis han liker å...

Er det sant?

Hvis han hører på podcast, så har man så moderne medarbeid,
eller at man ikke lese papiravis.

Jeg tror det tror jeg ikke det hele tatt.

Jeg tror tvertimot liksom podcast og papiravis
går litt hånd i håndstene.

Ja.

At det er liksom radio at man
prøver litt mindre TV og mobil.
For en vakke tanke?

Ja.

Se mindre på TV.
Bruk mindre mobil.

Lese papiravis og hør på podcast.
Tusen takk for at du kom igjen, Clair.
Tusen takk for at jeg fikk om.
Hei.
Tusen takk for at du har hørt hele den episodeen her i Gud.
Da benytte anledningen til å si at
på monstern.no
så kan du da velge å støtte podcasten min
med et frivillig, måntelig beløp.
39, 69, 149 eller 420 kroner
hvis du er litt gjerne.
Ha det bra.